

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
JUNE 3

LAIKS

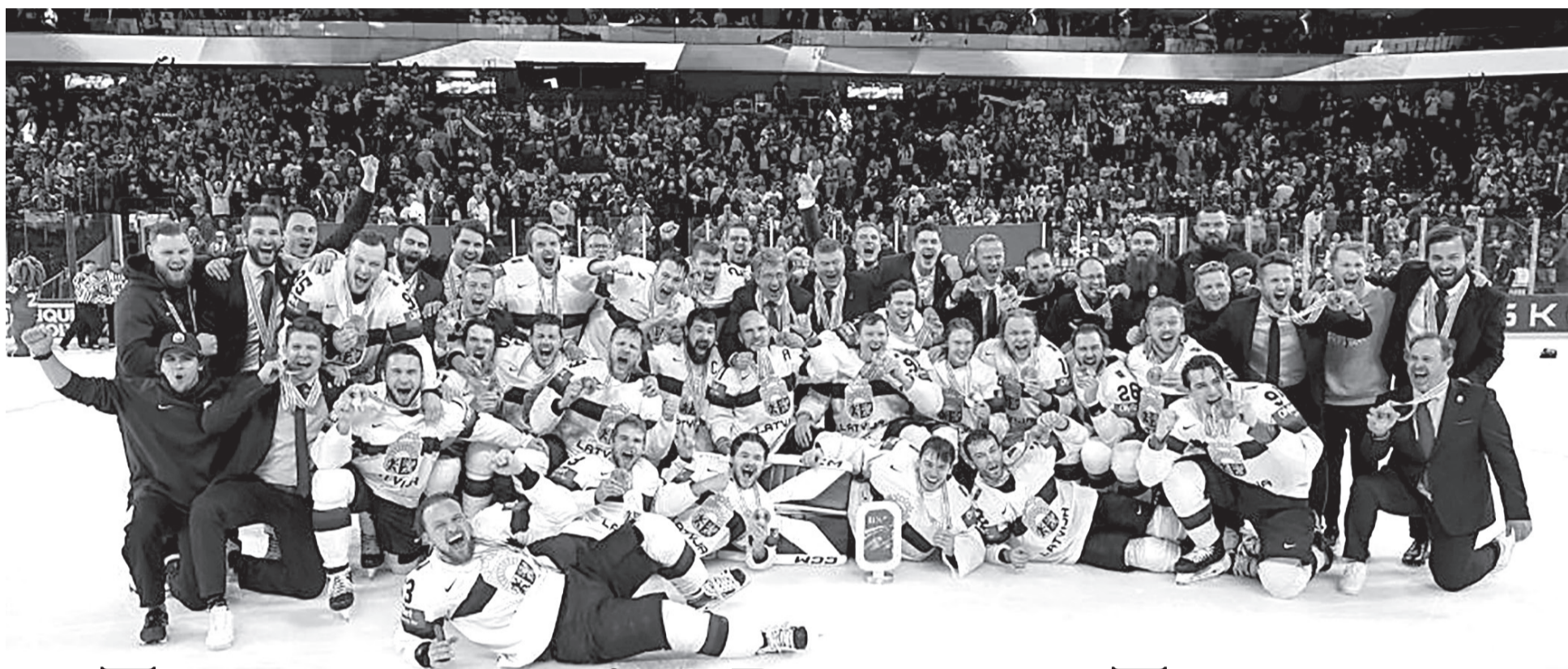
WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
ST PETERSBURG, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 6145 SUN BLVD Apt. 203, ST PETERSBURG, FL 33715
POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXXIV Nr. 21 (6103)

2023. gada 3. jūnijs – 9. jūnijs

Trompetes virs Rīgas un Tamperes

Pie Brīvības pieminekļa mūsu “sapņu komandu 2023” sagaidīja gavilējošs ļaužu pulks. Latvijas nacionālās lidsabiedrības *airBaltic* lidmašīna, rotāta Latvijas karoga krāsās, nogādājot Rīgā Latvijas hokeja valstsvienību, pirmsdien pārlidoja Brīvības pieminekli pirms nosēdās Rīgas lidlaukā.

Latvian newspaper
LAIKS

Frequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC

Latviešu nedēļas laikraksts

Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
3 mēn. US \$ 50.00
6 mēn. US \$ 100.00

Redakcija Rīgā, Gertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us

Redaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us

**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**

Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.

Laikrakstā iespiestajos, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.
Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com

**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**

Sēru sludinājumus un adresu maiņas sūtiet pēc adreses
4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759
e-pasts: LaiksDSR@aol.com

Ja vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256

ANDA
SŪNA COOK

Ir 1963. gada 31. marts. Pagājuši seši gadu desmiti, kopš tapa Klīvlāndes apvienotā latviešu ev. luterāņu draudze. Sākotnējo Miera un Mārtiņa draudžu kopēja ceļa sākums nebija bez rūgtuma, bet, sākot ar māc. Jēkaba Kugrēna vadību, turpinoties ar māc. Ivaru Gaidi, prāv. Laimdotu Grendzi un tagadējo prāv. Sarmu Eglīti, šis ceļš ir bijis svētīgs.

Draudzei ir savs īpašums, iegādāts 1963. gada 18. oktobrī, un tas ir vienojošs. Dievnam, celts 1906. gadā Klīvlāndes piekājās mazpilsētiņā Leikvudā, remonta darbiem saista gandrīz ikvienu apkārtnes latvieti un viņa apdāvinātību, akadēmisko izglītību, prasmi un vēlmi pielikt savu roku. Viņu vārdi tagad ierakstīti atmiņu krājumā un ir iemūžināti Klīvlāndes latviešu biedrības 2001. gadā izdotā grāmatā "Mūsu mājas un patvērumi". Ar laiku celtnei līdzās uzcelts draudzes nams, kur draudzīgā rosībā arī tagad sadarbojas virkne organizāciju ar saviem sarīkojumiem.

Par latviešu rosību Klīvlāndē liecina 1963. gada 12. jūnijā sāktais apkārtraksts *Draudzes Ziņas*. Atalgotais draudzes sekretārs Jānis Ziediņš rūpējās par saturu, pavairošanu un izsūtīšanu. Darbs nenoliedzami bija liels un ar atsevišķo lapu sakārtošanai izveidojās brīvprātīgu darbinieku grupa, dēvēta par salicējiem. Sākot ar 1965. gada februāri, *Draudzes Ziņu* priekšlapu joprojām grezno arch. Rūdolfa Āboliņa grafiskais zīmējums. Kopš 1982. gada apkārtraksts ir Veltas Šulcs pārziņā un gādībā. Veltas uzņēmība un pacietība, gaidot uz

rakstiem, ir apbrīnojama un sirsniņi novērtēta.

Ar gandarījumu, varam ieskatīties Klīvlāndes latviešu saudzīvē. Cik daudz padarīts! 500. izdevumā Maijas Grendzes iz-

Klīvlāndes latviešu biedrības sarīkojumiem, Egila Apeļa aprūpētās Pensionāru apvienības saietiem. Ir bijušas jauniešu iesvētības, ziedojumi nosūtīti Zvanniķiem uz Latviju. Ilze

smelošā pārskatā uzskaitītie pasākumi vēl joprojām ir spēkā. Kārtējie dievkalpojumi baznīcā kovidā laikā gan bija jāaizstāj ar tehnoloģiskiem pārraidījumiem, bet tajā laikā ieviesās *pikniku dievkalpojumi* zaļumos. Cerams, tie turpināsies. Draudzes priekšniece Zenta Apine ir draudzes mācītājas, prāvestes Sarmas Eglītes labā roka un ērgelnieces Līgas Zemesarājas ērģeļu pavadījumi skaisti piepilda dievnama spāres. Arī draudzes skoliņa pārziņu Zandas Zilaotes un Karīnas Foltzeres gādībā pandēmijas laikā atrada patīkamu pārmaiņu ārpus četrām sienām.

Draudzes Ziņas lasām par Ilzes Hāzneres vadītām Daugavas Vanagu darbībām, Haralda Mazzariņa pārstāvētās

Resne un Andris Celcherts pārzina Klīvlāndes latviešu kultūras dārza izveidi. Un kur tad vēl "Pastalnieki", kuŗus Karīna Foltzere un Mārtiņš Daukšs vedina deju soli gatavojoties ļoti drīzām priekšnesumam, rudenī ir paredzēta teātra izrāde, gaidām, ka Klīvlāndes latviešu koncertapvienību atsāks koncertus, darbību atsāks arī skautu vienība.

Nu, tā, lūk, *Draudzes Ziņu* izdevums iziet tautās ar apņēmību turpināt atspoguļot Klīvlāndes apvienotās latviešu ev. luterāņu draudzes nākamos 60 gadus. Sveicam latviešu grupiņu, kas pagājušā gadsimta vidū izvēlējās Erie ezera krastus savas nākamās diēnās, raženās dzīves veidošanai! Lai arī kādi vēji pūš – saules mūžu Latvijai!

LAIKS

4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759
laiksdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz «Laiks» Inc. vārda
Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)

«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem ASV \$65.00
6 mēnešiem ASV \$130.00

FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā 3 mēneši \$89.00
6 mēneši \$178.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā 3 mēneši \$89.00
6 mēneši \$178.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā 3 mēneši \$97.00
6 mēneši \$194.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 3 mēneši \$120.00
6 mēneši \$240.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Laikraksta izdošanu atbalsta
Latvijas Kultūras ministrija

Meklēju radus

Otrā pasaules kara beigās no Jēkabpils apriņķa Biržu pagasta "Riekstiniekiem" uz ASV emigrēja Rūdolfa Statāna ģimene: sieva Lilija un bērni – Rasma (dzimusi 1935. gadā) un Imants (dzimis 1941. gadā). Reizē ar Rūdolfa ģimeni no Biržu pagasta Leimaņu "Zeikariem" izeļoja Rūdolfa brāļa sieva Lilija ar bērniem. Rūdolfa brālis Pēteris 1941. gada jūnijā apcietināts un 1942. gada nošauts.

Iespējamās ASV pilsētas varētu būt Čikāga un Ņujorka.

JĀNIS RAZUMOVSKIS,

"Grantāres", Kalna pagasts, Jēkabpils novads, Latvija, Tālr.: +371 26492967

Nedēļas gudrība

"Ja ir labsirdība, mīlestība pret zemi, tautu, pret mākslu – pret pašām dzīves pamatvērtībām, tad nepietrūkst arī spēka to visu aizsargāt. Ja pietrūkst mīlestības, labsirdības, pietrūks arī spēka; līdz ar to pasaulē zūd līdzsvars..."

Aktrise Lidija Freimane

Nedēļas teikums

"Mums ir ļoti daudz iespēju. Jaunajai paaudzei visi vārti ir atvērti, bet daudziem pietrūkst izpratnes, cik grūti mums nācies atgūt neatkarību, un diemžēl tā īsti mēs vēl arvien to neesam atguvuši."

Edīte Pauls-Vīgnere, tekstilmāksliniece,
Purvīša balvas 2023 laureāte

ANDRIS
KLAVIŅŠ

Kad pasaules hokeja čempionātā Latvijas vīri, sajutuši nevilnotu tautas atbalstu, demonstrējot pašreizējā latvisku sīkstumu, uzvarot vienu pēc otras ar NHL spēlētājiem bagātas komandas, nonāca līdz pusfinālam, tā gribējās, lai šī pasaka nebeigtos. Tāpat jau bija sasniegts nekad nesasniegtais, un pretī stājās planētas ledus spēles lielākie meistari – Kanada un ASV – valstis, kur izveidota katrā jaunā hokejista sapņu zvaigzne – Nacionālā hokeja līga. Vai mēs ar saviem nepilniem diviem miljoniem salīdzinoši neesam kā Pelnrušķīte pret abām bagātākajām mātes meitām – Kanadu ar 40 miljoniem un ASV ar 330 miljoniem iedzīvotāju un viņu iespējām?! Mēs pretī varējām likt mūsu tautai raksturīgo nepiekāpību, spītu un strādātprasmī... Un pasaka turpinājās līdz Arturam Šilovam, Uvim Balinskim, Kristapam Zilem, Jānim Jakam, Ralfam Freibergam, Oskaram Cibuļskim, Kārlim Čukstem, Arvilam Bergmanim, Robertam Mamčicam, Kasparam Daugaviņam, Rodrigo Ābolam, Andrim Džeriņam, Robertam Bukartam, Denisam Smirnovam, Oskaram Batņam, Danam Ločmelim, Mikam Indrašim, Rūdolfam Balceram, Renāram Krastenbergam, Mārtiņam Dzierkalam, Richardam Bukartam, Ronaldam Kēniņam, Tomam Andersonam, Kristiānam Gudļevskim, Ivaram Punnenovam, Kristiānam Rubīnam, galvenajam trenerim Harijam Vitolīņam, trenerim Ābolam, vārtsargu trenerim Artūram Irbem uz krūtīm mirdzēja Pasaules čempionāta bronzas medaļas!

Mūsu hokejisti parādīja latviešu raksturu

“Mēs nespējam viņus salauzt. Viņi neatkāpās. Mēs vienkārši nevarējām gūt vārtus” – tie ir zviedru uzbrucēja Timotija Liljegrena vārdi pēc mūsu hokejistu uzvaras pret vienpadsmitkārtējo pasaules čempioni slaveno ziemēzemes “Tre kronor” izlasi. To, kā notika vienas sporta komandas cīņas gara un pašreizējās iedvesmota visas tautas manifestācija, kas lika vilkt paralēles un atcerēties tos savīņojošos brīžus Daugavmalā un Mežaparkā pirms vairāk kā trīspadsmit gadiem, spilgti raksturo Šveices žurnālista Marko Lofela iespaidi jau pirms varonīgās cīņas ar Zviedriju, kad mūsu puīšiem bija jātiec līdz ceturtdaļfinālam: “Rīgas arēna pēkšņi kļuva ļoti klusa. No iemetiena brīža tribīnēs risinājās milzīga balle. **Ambila metiens trāpīja ne tikai Latvijas vārtos – tas aizkēra drosmīgo mājinieku sirdis.** Klusums turpinājās tikai dažas sekundes, jo vairākums no skatītājiem zināja: viņu mīļiem atbalsts nepieciešams vairāk nekā jebkad. Latvijai bija nepieciešami vēl vieni vārti, citādi pašmāju PČ būtu galā pirms izslēgšanas spēļu sākuma. Būdnieki uzdod toni un visa arēna atsaucas: “Latvija, Latvija, Latvija!” Mans ciparotais pulkstenis katru minūti brīdina, ka ilga

uzturēšanās šādā troksnī var sabojāt manu dzirdi. Ignorēju, pie sevis nodomāju: kāda gan nozīme īslaicīgai zvanīšanai ausīs, kad paskatos apkārt un vari piedzīvot ko tādu! Rodrigo Ābols, labākais latvietis ar atrāvienu, piespēlē Kasparam Daugaviņam, kuŗš neatstāj izredzes Jorenā van Potelbergem. Aizmirstiet visu, ko rakstīju, ka kļūst vēl skaļāk... Uz ledus un soliņa, spēlētāji priecājas par punktu tā, it kā būtu uzvarējuši turnīrā. Tribīnēs šķiet, ka apskaujas visa valsts... Latvieši iemet uzvaras vārtus. Atkal ekstāze, atkal brīdinājums par troksņa līmeni, atkal zosāda!! Tribīnēs šķiet, ka apskaujas visa valsts!”

...Un ārā pie arēnas desmit tūkstošu fanu rokas “uzšaujas debesīs”, un skan: “Saulē, Pērkons, Daugaviņš!”

Sandim Ozoliņam bija taisnība. Latvija-Šveice 4:3

Latvijas hokeja leģenda Sandis Ozoliņš intervijā pirms spēles sacīja, ka šajā cīņā uzvarēs cīņas gars un psiholoģiskā noturība, nevis meistarība. Jāatzīst, ka šveicieši demonstrēja augstu individuālo meistarību, bet uzvarēja latviešu komanda.

Latvijas hokeja izlase pēc piecu gadu pārtraukuma iekļuva pasaules čempionāta (PČ) ceturtdaļfinālā. Grupas turnīra izšķirīgajā mačā latvieši ar 4:3 (0:0, 2:1, 1:2, 1:0) papildlaikā pārspēja apakšgrupas līderi Šveici. Ceturtdaļfinālā Latvija spēkiem mērosies ar Zviedriju. Vārtus Latvijai guva Ralfs Freibergs, Rodrigo Ābols, Kaspars Daugaviņš un Rūdolfs Balcers, bet Šveicei – Kevins Fiala, Marko Miranda un Andress Ambils. Latvijai bija jāspēlē bez diviem labiem hokejistiem, kuŗi guvuši savainojumus, – centra uzbrucēja Andra Džeriņa un malējā uzbrucēja Ronalda Kēniņa. Toties ierindā bija sezonu Amerikas Hokeja līgā (AHL) noslēgušais aizsargs Kristiāns Rubīns, aizstājot savainoto aizsargu Robertu Mamčicu. Šveicieši deva atpūtu četriem saviem līderiem, jo viņu izlase jau bija iekļuvusi ceturtdaļfinālā, nezaudējot nevienu spēli un uzvarot pat Kanadu. Spēles sākumā vairāk uzbruka mājinieki. Izdevības gūt vārtus bija gan Renāram Krastenbergam, gan Tomam Andersonam un Robertam Bukartam. Šveicieši bieži vien sagrieza pamatīgu karuseli mūsu zonā, taču Latvijas hokejisti bloķēja metienus, bet šveicieši meklēja labākas

iespējas mest pa vārtiem. Pēc pārtraukuma Ralfs Freibergs guva vārtus, ripai lidojot vārtu augšējā stūrī, taču vārtsarga laukumā ar vienu slīdu bija Richards Bukarts, un šveicieši pieprasīja video atkārtojuma noskatišanos. Tiesneši atzina vārtu guvumu, rezultatīvu piespēli ieskaitot Mikam Indrašim, un Šveice tika sodīta ar divu minūšu sodu. Žanī Mozeram izmetot ripu ārpus laukuma, Latvija 39 sekundes ieguva iespēju spēlēt arī lielajā vairākumā, taču vārti netika gūti. Šveice rezultātu izlīdzināja 27. minūtē. Enco Korvi uzvarēja iemetienā, atspēlējot ripu atpakaļ Kevinam Fialam, kuŗš to raidīja vārtu labajā stūrī.

Tikai 32 sekundes vēlāk pretuzbrukumā savus piektos vārtus čempionātā guva Rodrigo Ābols. Pēc tam bija Šilova kārtā glābt vārtus, vienatnē pret viņu

Arturs Šilovs darbībā // Foto: EPA/Scanpix

izslidojot Gaetanam Hāsam. Šveices hokejisti šajā periodā četras reizes pārkāpa noteikumus, bet latvieši vārtus vairākumā neguva. Trešās trešdaļas sākumā Šveices hokejisti ieguva vairākumu pēc Daugaviņa noraidījuma. Latvieši pašreizējīgi aizstāvēja savus vārtus. Sevišķi izcēlās Kristaps Zīle, kuram ripa pēc šveicieša metiena trāpīja sejā. Tomēr vēlāk viņš spēja atgriezties cīņā. Jāņa Jaka noraidījumu Latvija izturēja, taču ar divu rikošetu palīdzību tūlīt pēc Jaka atgriešanās laukumā Marko Miranda izlīdzināja rezultātu. Pretuzbrukumā Dans Ločmelis pēc Indraša piespēles bija uzbrukuma smailē, un ripa pēc viņa metiena trāpīja pa pārlīktni. Šveiciešu ofensīva beidzās ar Andresa Ambila gūtajiem vārtiem. Latvieši nepadevās. Piecas minūtes un četras sekundes līdz pamatlaika beigām pretuzbru-

kumā Ābols no kreisās puses piespēlēja Daugaviņam, kuŗš ripu raidīja vārtu labajā augšējā stūrī, panākot Latvijai dalībai play-off cīņās nepieciešamo neizšķirtu. Pamatlaiks beidzās neizšķirti – 3:3, Latvijai nodrošinot vietu ceturtdaļfinālā. Pagarinājuma trešajā minūtē pēc Jaka un Uvja Balinska piespēlēm vārtus ar metienu no labā iemetiena apļa guva Balcers. Latvijas izlasē par rezultatīvāko kļuva Balcers, sakrājot trīs (1+2) rezultatīvātes punktus, bet pa diviem (1+1) tika Freibergam un Ābolam. Vārtos Šilovs atvairīja 29 metienus. Pretiniekiem trīs rezultatīvas piespēles sakrāja Korvi, bet ar diviem punktiem (1+1) finišēja Fiala. Citās grupas otrdienas spēlēs Slovaķija ar 4:1 uzvarēja Norvēģiju, cīņā par otro vietu grupā Kanada ar 3:1 pieveica Čehiju. B grupā 19 punktus septiņās spēlēs sakrāja Šveice, 15 punkti ir Kanadai, bet 13 – Latvijai un Čehijai. Savstarpējā spēlē uzvarēja Latvija. 11 punktus sakrāja Slovaķija, septiņus – Kazachstana, sešus – Norvēģija, bet Slovēnija noslēdza pasaules čempionātu bez gūtiem punktiem. A grupā Tamperē otrdien cīņā par pirmo vietu grupā ASV pagarinājumā ar 4:3 pieveica Zviedriju, bet Vācija ar 5:0 uzvarēja Franciju, nodrošinot vietu izslēgšanas sacensību spēlēs, bet Somija ar 7:1 sagrāva Dāniju. A grupā ar 20 punktiem septiņās

Ģērtuvē katru spēlētāju sportiski sveica Kristaps Porziņģis.

Harijs Vitolīņš: “Puiši cīnijās kā zvēri. Šodien mačā Zilem vēl trāpīja pa otru sejas pusi, un viņš laikam tagad ir sasists no visām pusēm. Šodien visi metās zem ripām. Tas ir komandas gars – mēs neesam tāda komanda, kas var iziet ar vienu vai diviem spēlētājiem, mums laukumā ir vajadzīgi visi.”

Šveices kapteinis Niderreiters: “Gribēju būt kā Vitolīņš. Viņš bija mans elks”

Šveices izlases kapteinis un Nacionālās hokeja līgas kluba Vinipegas “Jets” uzbrucējs Nino Niderreiters atklājis, ka viņa bērnības elks bijis Latvijas valstsvienības galvenais treneris Harijs Vitolīņš. Nino Niderreiters nāk no Šveices austrumu mazpilsētas Huras, kuŗā 1992./93. gada sezonā, kā arī no 1996. līdz 2001. gadam spēlēja Harijs Vitolīņš. 2000. gadā “EHC Chur” ieguva ceļazīmi uz augstāko līgu, un Vitolīņš ar 36 spēlēs sakrātajiem 48 punktiem bija komandas rezultatīvākais spēlētājs. Niderreiteram tobrīd bija astoņi gadi.

Harijs Vitolīņš

“Viņš bija mans bērnības elks. Gribēju būt kā viņš. Viņš bija liels uzbrucējs, kuŗš guva visus vārtus. Kad esi bērns, tas atstāj iespaidu,” pirms spēles pret Latviju stāstīja Niderreiters. “Viņam vienmēr bija sudraba ķivere, kas pienākas rezultatīvākajam komandas spēlētājam. Viņš bija liels un tehniskākais spēlētājs.”

Spēlējot Huras jauniešu komandā, Niderreiters izvēlējies 11. numuru, jo ar to spēlēja Vitolīņš. “Kad ar izlasi ieradāties Rīgā, netišam saskrējāties un norunājām ilgāku laiku. Tā bija pirmā reize, kad mums bija garāka saruna. Man tas bija emocionāls brīdis. Vitolīņš zina, ka bērnībā bijis mans mīļākais spēlētājs, bet nedomāju, ka viņš zina, cik daudz man nozīmē,” stāstīja Niderreiters.

30 gadus vecais Niderreiters aizvadījis 13 sezonas NHL, pārstāvot Ņujorkas “Islanders”, Minesotas “Wild”, Karolīnas “Hurricanes”, Nešvilas “Predators” un Vinipegas “Jets”, kur nonāca šīs sezonas izskaņā. 810 spēlēs uzbrucējs guvis 409 punktus. Niderreiters pēdējās trīs sezonas pēc kārtas guvis vismaz 20 vārtus.

(Turpinājums 15. lpp.)

spēlēs uzvarēja ASV, 18 punktus sakrāja Zviedrija, 16 – Somija, 12 punktus sakrāja Vācija, visām nodrošinot vietu izslēgšanas turnīra spēlēs. Astoņus punktus sakrāja Dānija, četrus – Francija, trīs – Austrija un Ungārija, kuŗai elites divīzija jāatstāj.

Hokejistu ģērtuvē pēc spēles

Parasti tas nenotiek, bet šoreiz video klipā varēja dzirdēt izlases galvenā trenera Harija Vitolīņa uzrunu pēc spēles: “Tādu uzvaru dēļ ir vērts dzīvot, vīri!...” Tradicionāli tika pasniegta pirmā iemestā ripa pretinieku vārtos Latvijas izlases sastāvā Ralfam Freibergam, bet “Lāčplēša cepuri” saņēma Kristaps Zīle, kuram, cīnoties vārtu priekšā, ripa trāpīja sejā. Kristaps sacīja: “Tā ripa varēja trāpīt sejā jebkuram no mums.” Uzslavas vārdus no spēlētājiem saņēma Arturs Šilovs.

ASTRA MOORA

Volta Disneja koncertzālē Losandželosā Iveta Apkalna 18., 19., un 21. maijā spēlēja ērģeles klasiskās mūzikas koncertā, kurā somu komponista un diriģenta Esas Pekas Salonena vadībā pirmo reizi ASV tika atskaņots viņa skaņdarbs ērģelēm un orķestrim *Sinfonia concertante*.

Laikrakstā *Washington Post* cildināta starptautiski pazīstamās ērģelnieces Ivetas Apkalnas mērķtiecība un nosvērtība, atdošanās mūzikai, ko viņa atskaņo. Mūzicējot Volta Disneja koncertzālē, Iveta Apkalna kārtējo reizi apliecināja savu daudzpusību un talantu.

Volta Disneja koncertzāli

leinas grāmatā „Stabuļu mežs” (*A Forest of Pipes*). Autore intervēja architektus, dizainerus, celtniekus un mūziķus, grāmatā ievietotas daudzas fotografijas.

Esa Peka Salonens dzimis 1958. gadā Helsinkos, studēja Sibēliusa akadēmijā. Viņš bija Losandželasas Filharmonijas direktors 17 gadus, laikā, kad

Pēc koncerta 23. maijā Volta Disneja koncertzālē; no kr.: Losandželasas latviešu ev. lut. draudzes ērģelnieks Egils Ozoliņš, Aija Kīna, Nora Mičule, diakone Guna Reina, ērģeliece Iveta Apkalna (aizmugurē), Dāvis Reins, Losandželasas latviešu skolas pārzine Inese Sviķkalne, mācītājs Aivars Ozoliņš, Juta Ozoliņa, Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins

Kamerkoncertā 23. maijā ērģeliece Iveta Apkalna sajūsmīnāja klausītājus ar savu spēli trijos skaņdarbos – Johana Sebastianā Bacha „Koncerts la minorā”, Pēterā Vaska „Vakara mūzika” un Ērika Ēšenvalda „Okeana balss”.

Mūziķas kritiķa Marka Sveda recenzijā laikrakstā *Los Angeles Time* 21. maija izdevumā diriģentam Esam Pekam Salonenam, ērģelniecei Ivetai Apkalnai un Losandželasas filharmonijas orķestrim veltīti īpaši atzinīgi vārdi – Iveta Apkalna ir slavēta ērģeliece ar apbrīnojamu tehniku, žilbinošu virtuozitāti, Esa Pekka Salonens ir ne tikai viens no pasaules izcilākajiem diriģentiem, bet arī ievērojams komponists, viņa koncerti ir pilnvērtīgi notikumi augstā līmenī, un prasmīgā orķestra Esas Pekas Salonena jaunā ērģelkoncerta atskaņojums – nepārspējams.

atklāja 2003. gadā, ērģeles – gadu vēlāk, un arhitekts Frenks Gerijs sadarbojās ar Losandželasas ērģeļu dizaineru un celtnieku Manuelu Dž. Rozalesu, lai radītu kaut ko atšķirīgu no tipiskām baznīcas ērģelēm ar to metalla cauruļu rindām. Volta Disneja koncertzāles ērģelēm ir 6145 stabules, tās atgādina izklienātus starus, kuri paceļas virs skatuves aizmugures, un šīs ērģeles tiek sauktas gan par „māmiņu viesuļvētru” (*Hurricane Mama*), gan „kartupeļu salmiņiem” (*French fries*).

Mocarts ērģeles dēvēja par „instrumentu karali”. Producenta, režisora un rakstnieka Raula Pītera Mongilardi dokumentārfilmā atspoguļots Volta Disneja koncertzāles „instrumentkaraļa” skaņas un dizaina meistarīgums. Šo iespaidīgo ērģeļu plānošana un celtniecība aprakstīta Dženiferas A. Zobe-

tika celta Volta Disneja koncertzāle. Pašlaik viņš ir Sanfrancisko simfoniskā orķestra galvenais diriģents.

Iveta Apkalna dzimusi 1976. gadā Rēzeknē. Jāzēpa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā viņa mācījās Tāļivalža Dekšņa ērģeļu klasē, kopš 2016. gada ir Hamburgas Elbas Filharmonijas galvenā ērģeliece. Viņa regulāri koncertē ar pasaules izcilākajiem orķestriem.

Šis nebūt nebija viņas pirmais koncerts Volta Disneja koncertzālē, un, protams, nebūs arī pēdējais. Viņa turpinās ārzemju klausītājus iepazīstināt ar baltiešu komponistu ērģelmūziku.

Pēc koncerta Volta Disneja koncertzālē Iveta Apkalna tikās un sirsnīgi sasveicinājās ar latviešiem, koncerta apmeklētājiem.

Viesuļvētras valdniece

PROGRAM UPDATE

Organ & Strings featuring Iveta Apkalna

Members of the Los Angeles Philharmonic
Iveta Apkalna, organ

TUESDAY
MAY 23, 2023 8PM

Please note the change of personnel for
Brandenburg Concerto No. 3

J.S. BACH, Concerto in A minor, BWV 593, after Vivaldi's
Trans. Marcel DUPRÉ Concerto Op. 3, No. 8 (c. 15 minutes)
Allegro (Tempo giusto)
Adagio senza pedale a due claviere
Allegro
Iveta Apkalna, organ
Nathan Cole, Akiko Tarumoto, violins
Teng Li, viola
Jonathan Karoly, cello
Christopher Hanulik, bass

J.S. BACH Brandenburg Concerto No. 3 in G major,
BWV 1048 (c. 12 minutes)
[Allegro]
Adagio
Allegro
Lyndon Johnston Taylor, Michelle Tseng,
Ingrid Chun, violins
Teng Li, Ingrid Hutman, John Hayhurst, violas
Jonathan Karoly, Brent Samuel,
Jason Lippmann, cellos
Christopher Hanulik, bass

Pēteris VASKS *Musique du soir* (Evening Music) (c. 12 minutes)
Robert deMaine, cello
Iveta Apkalna, organ

INTERMISSION

(Continued)

CHAMBER MUSIC

Ērģelnieces Ivetas Apkalnas autogrāfs uz programmas

Walt Disney koncertzāle Losandželosā

Iesakām apmeklēt

Festivāls "Rīgas Ritmi" jūlijā

KASPARS ZAVIĻEISKIS

23. starptautiskais improvizācijas, džeza un globālās mūzikas festivāls "Rīgas Ritmi" šogad norisināsies no 5. jūlija līdz 8. jūlijam. Rīgā ieradīsies Kubas, Šveices, Mozambikas, Spānijas, Francijas, Dānijas, Apvienotās Karalistes, Vācijas, Igaunijas un Lietuvas mākslinieki, bet centrālais notikums būs Maestro Raimonda Paula simfodžeza programmas "Dziesmas bez vārdiem" pirmatskaņojums kopā ar kamerorķestri *Sinfonietta Rīga*.

Lielākie festivāla koncerti notiks Rīgas Doma dārzā, kur **6. jūlijā pulksten 20.30** uzstāsies kubiešu džeza jaunās "zelta paaudzes" pārstāve, dziedātāja un vijolniece *Yilian Cañizares* ar "Resilience Trio", bet vakara otrajā daļā – charismaticais franču blūza dziedātājs, ģitārists un mutes harmoniku spēles meistars *Charles Pasi* ar grupu. Savukārt **7. jūlijā pulksten 20.30** – dāņu flamenko ģitārspēles virtuozs *Jacob Gurevitsch* ar savu trio, otrajā daļā uzstājoties Raimonda Paula trio kopā ar kamerorķestri *Sinfonietta Rīga* diriģenta Normunda Šnē vadībā.

Jaunās programmas "Dziesmas bez vārdiem" skaņdarbi ir jauni, britu komponista *Callum Au* radīti aranžējumi Latvijā un arī ārpus mūsu valsts robežām labi zināmām Raimonda Paula melodijām, kas šādi būs ieguvušas jaunu elpu, arī pateicoties iespaidīgajam mūziķu sastāvam. 7. jūlijā tiks izdota arī vinila plate, kuŗas ieraksts tapis Latvijas Radio 1. studijā.

Vijoles skaņas festivālā būs dzirdamas arī 6. jūlija vakarā, jo *Yilian Cañizares* kubiešu mūzikā izceļas ar netipisko šā instrumenta spēlēšanas prasmi, kas apgūta klasiskajā skolā, bet tad pagriezta džeza virzienā, pievienojot izjustu vokālu. Augstākajā kubiešu džeza ešelona Kanjizaresa nonāca pēc albuma *Aguas* ierakstīšanas kopā ar pianistu *Omar Sosa*, piedaloties perkusionistam *Inor Sotolongo*, kuŗš arīdžan uzstāsies šā gada festivālā Rīgā. Viņam un Jiliānai pievienosies Spānijā dzīvojošais mozambikāņu basists *Childo Thomas*. Kanjizaresa sadarbojusies ar daudziem džeza pasaules spīdekļiem un kļuvusi par atzītu vijolspēles un džeza improvizācijas pedagoģi savā tagadējā mītnes zemē Šveicē.

Otrs 6. jūlija koncertvakara mākslinieks – dziedātājs, ģitārists un mutes harmoniku spēles meistars *Charles Pasi* dzimis italieša un francūzietes ģimenē, bet dzīvojis abpus Atlantijas okeānam, no ASV atvedot uz Eiropu padziļinātu izpratni par blūzu. Sajaucot to kopā ar džeza improvizāciju, *Pasi* 2015. gadā kļuva par leģendārā zīmola *Blue Note Records* mākslinieku. Sadarbojoties ar dažādu žanru mūziķiem, *Pasi* radījis savu unikālo stilu, kuŗā nav robežu, toties ir daudz mākslinieciska radošuma, reizē izjusta trausluma un aizraujošas dinamikas. Viņa uzstāšanās ir īsts ceļojums kā ģeogrāfiski, tā emocionāli.

Savukārt 7. jūlija koncertvakara pirmajā daļā publikai būs iespēja izbaudīt kolorītā un ģitārmūzikas pasaulē īpaši mīlētā mākslinieka *Jacob Gurevitsch* priekšnesumu. Viņa ieraksti ir vieni no visvairāk strauzmētājiem ģitāristu veikumiem. Gurēviča ģitārspēle ir piesātināta ar starpkultūru atsaukēm, ko apvieno kopsaucējs – kaislība. Spāņu ģitāras spēlē viņš iemilējās tūres laikā, būdams blūzroka grupas "The Savage Rose" ģitārists, kad

tekmē. Trio, kuŗā mūzicē arī kontrabasists *Edvīns Ozols* un bundzinieks *Kaspars Kurdeko*, kompozīcijas ir sākumpunkts improvizētam ceļojumam, kuŗā galvenais uzsvars likts uz mijiedarbību. Tā ir bagātīga mūzikālā pieredze, kuŗā abstrakcija satiekas ar liriskām melodijām, bet meditātīvs miers un vienkāršība darbojas kopā ar konceptuāliem ritmiem, enerģiskām pasāžām un virtuozitāti.

Pēc Kārļa Auziņa trio 7. jūlijā

nista un komponista *Rūdolfa Macata* veidots projekts un kuŗā piedalās dziedātāja *Elīna Silova*, saksofonists *Kārlis Auziņš* un bundzinieks *Ivars Arutjunjans*. Tas būs transcendentāls un hipnotisks minimalisma attīstības skaņu lidojums, kuŗā sajauksies elektroniskā mūzika un džeza, veidojoties kopīgai improvizācijai, kas pārtaps organiskās kompozīcijās.

Festivāla mūzikālo vakaru turpinās "Jason Hunter Baltic

jaste ir jaunās paaudzes spīdekļis Igaunijā, kuŗš jau pāris gadus raksta savu mūziku un izveidojis arī savu grupu – "Allan Kaljaste Smooth Group". Viņu iespaidojuši tādi dižgari kā *Everette Harp*, *Gerald Albright* un *Kenny G*.

Savukārt *Augustas Baronas* profesionālās mūziķa gaitas uzsāka pavisam jauns un lietuviešu bigbenda "The Magic Time Orchestra" sastāvā uzstājies festivālos gan Lietuvā un Latvijā, gan Vācijā un Zviedrijā. Viņš ieguvis bakalaura gradu Hāgas Karaliskajā konservātorijā un maģistra gradu Amsterdams konservātorijā, bet šobrīd dzīvo Viļņā, kur uzstājas kopā ar labi zināmiem lietuviešu džeza mūziķiem – *Dainius Pulauskas*, *Kestutis Vaiginis*, *Leonardas Pilauskas*, *Dominykas Vyšniauskas* un citiem.

Abās dienās mākslas centrā "Noass" pulksten 19.30 tiks izrādīta arī dokumentālā filma "KIKOK 1962 | Latvijas pirmais džeza festivāls".

Visās festivāla dienās – **no 5. līdz 8. jūlijam** – viesnīcas "Radisson Blu Latvija" bārā jeb "Riga Jazz Lounge" notiks oficiālie jam session vakari, kuŗos piedalīsies gan festivāla koncertmākslinieki, gan citi viesi.

6. jūlijā pulksten 21.00 tur uzstāsies latviešu dziedātāja un pianiste *Monta Tupčijenko*, kuŗa Folkvagas Mākslas universitātē Vācijā studē džeza aranžēšanu un kompozīciju un Rīgā kopā ar lieliskiem domubiedriem piedāvās papildinātu savu debijas albuma "On the Brink of Light" programmu.

7. jūlijā pulksten 21.00 "Riga Jazz Lounge" koncertēs džeza mākslinieku konkursa "Riga Jazz Stage 2022" uzvarētāja vokālistu kategorijā – britu mūziķe *Luīze Balkvila (Louise Balkwill)*. Jau pērn konkursā "Riga Jazz Stage" Luīze pierādīja, ka viņai piemīt absolūta skatuviskā charisma, kas apvienojumā ar pārliecinošo, brīvo vokālo sniegumu spēj momentāni apburt klausītājus un vēlēties, lai mūzikālais priekšnesums nebeidzas vēl ilgi. Balkvila pārstāv jauno britu swing džeza paaudzi, pierādot, ka arī šis žanrs joprojām ir nenovecojoša dzīvesprieka un mūsdienīgu vibrāciju piepildīts.

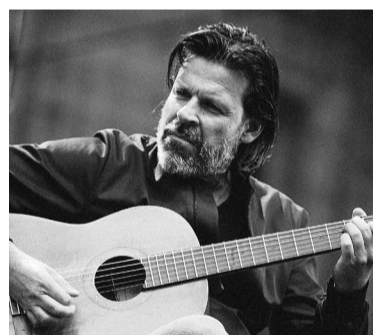
Savukārt 8. jūlijā pulksten 21.00 kopā ar *Andra Gruntes* trio turpat uzdziedās latviešu džeza vokāliste *Santa Šillere*, kuŗa piedāvās krāsainu vokālo diapazonu un milestību pret stāstiem mūzikā. Būdam jaunas paaudzes mūziķe un komponiste, viņa ienes žanrā savu skatījumu, veidojot eklektiku starp bagātīgām džeza tradīcijām un mūsdienu mūzikas ietekmēm, radot unikālu viņai raksturīgo skanējumu.

6. un 7. jūlijā Latvijas Radio 1. studijā notiks arī festivāla galveno viesmākslinieku pasniegtas bezmaksas meistarklases.

Festivāla koncertu biļetes nopērkamas servisā "Biļešu paradīze".

Yilian Cañizares

Jacob Gurevitsch

Miķelis Dzenuška

viņam tika palūgts nedaudz iedziļināties arī šajā virzienā... Lai vēl vairāk uztaustītu flamenko smalkās nianšes, Jakobs savas otrās mājas atradis saules piepildītajā Maljorkā. Gurēviča šķietami bezrūpīgais mūzicēšanas stils arī mūsu festivāla apmeklētājiem piedāvās ļauties relaksējošai iztēlei un izjustai romantikai.

Papildu festivāla pamatprogrammai mākslas centrā "Noass" uz AB dambja darbosies "Jersika Stage", kur ar jaunām programmām uzstāsies Baltijas zināmie džeza mākslinieki.

7. jūlijā pulksten 20.00 mākslas centrā "Noass" mūzicēs Kārļa Auziņa trio. Viņš ir spilgts džeza un laikmetīgās mūzikas saksofonists un komponists, kuŗš regulāri koncertē un veic ierakstus kopā ar ārvalstu un Latvijas džeza mūziķiem. Kārļa Auziņa trio izpilda Kārļa oriģinālkompozīcijas, kas radušās Eiropas un Amerikas džeza mūzikas tradīciju, kā arī latviešu un citu tautu folk mūzikas ie-

uz AB dambja uzstāsies jaunās džeza paaudzes vibrofonists, taustiņinstrumentālists, komponists un producents *Miķelis Dzenuška* kopā ar savu grupu "Uzvaras Bulvāris", kas koncertā prezentēs debijas plati "Satiksmes mezgls". Albuma koncepcija un mūzikālais materiāls radies 2021. gadā, pandēmijas pilnbriedā. Iedvesmojoties no "Jersika Records" analogā ieraksta procesa, arī šā albuma kompozīcijas radušās "analogi" – izmantojot klavieres, nošpārītu un zīmuli. Albuma ideja bija radīt "latviešu džeza standartus" – skaidras, saprotamas un viegli iegaumējamas tēmas. Kompozīciju formā un saturā rodams atsauces uz amerikāņu džeza dižgaru daiļradi, kā piemērus minot *Miles Davis*, *Wayne Shorter* un "The Brecker Brothers", kā arī atsauces uz Latvijas džeza lielmeistariem *Gunāru Rozenbergu* un *Egīlu Straumi*.

Savukārt **8. jūlijā pulksten 20.00 mākslas centrā "Noass"** uzstāsies "M.A.S.A.", kas ir pia-

Quartet", kuŗā apvienojušies četri Baltijas valstīs zināmi džeza mākslinieki – Igaunijā rezidojošais amerikāņu trompetists *Džeisons Hanters (Jason Hunter)*, sitaminstrumentālists *Augustas Baronas* no Lietuvas, "Hammond" elektrisko ērģeļu virtuozs *Atis Andersons* no Latvijas un alta saksofonists *Alans Kaljaste* no Igaunijas. Mūziķi koncertā prezentēs savu jaunāko plati "Imagination", kas tapusi sadarbībā ar Latvijas džeza mūzikas izdevniecību "Jersika Records".

Amerikāņu trompetists, aranžētājs un komponists *Džeisons Hanters* savā spēles manierē apvieno mūsdienu dzezu ar Rietumeiropas labākajām tradīcijām, un viņa mūzicēšanu var uzskatīt par īpašu veldzi prātam, ķermeni un dvēselei. *Atis Andersons* regulāri koncertē Latvijā un ārpus tās, ir uzstājies kopā ar tādiem izciliem māksliniekiem kā *Seamus Blake*, *Rick Margitza*, *Michael Pipoquinha*, *Beppe di Benedetto*, *Villu Veski*, *Kestutis Vaiginis* un citiem. *Alans Kal-*

Pirmais 4. maija – Baltā galdauta svētku pikniks Minesotā

INDRA HALVORSONE

Jau vairākus gadus dažiem no Minesotas latviešiem bija vēlēšanās sanākt kopā tieši 4. maijā un atzīmēt Latvijas otro dzimšanas dienu – Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienu, un pie baltiem galdautiem, kā to dara Latvijā, veicināt šīs jaunās tradīcijas iesakņošanu arī latviešu sabiedrībā Minesotā.

Kad nu beidzot aprīļa vidū lielais sniegs bija nokūsis un laika prognozes rādīja pavasara iestāšanos, tika izsūtīts aicinājums MN latviešiem sanākt uz pirmo "Baltā galdauta svētku" pikniku jaukā *Como* parkā St. Paulā, kur daudzie lielie ozoli rada latviskiem svētkiem vajadzīgo noskaņu.

Mūsu pirmās 4. maija svinības pie baltajiem galdautiem izdevās ļabi: bija pirmā īsti pavasarīgā un siltā diena Minesotā, sanāca diezgan liels pulks tautiešu (gan ļabi pazīstamu, gan iepriekš nezināmu – paldies sociālajiem

4. maija piknika dalībnieki

medijiem!), kuŗi pie gaŗa galda cienājās ar atnestajiem gardumiem, savstarpēji iepazīs un pavadīja laiku jaukās sarunās. Paldies Baibai Rudzītei par sagādajiem baltajiem galdautiem!

Īpašs prieks bija par kuplo bērnu un jauniešu saimi – viņi ar prieku izmantoja parkā esošo bērnu spēļu laukumu, spēlēja bumbu, pūta ziepju burbuļus.

Ap plkst. 7 piknika iniciatore

Indra Halvorsone aicināja visus kopējā aplī, teica īsu uzrunu, atgādinot par 4. maija nozīmi Latvijas Republikas vēsturē, pēc kuŗas visi klātesošie kopā nodziedāja Latvijas Republikas

himnu. Pēc tam Indra uzaicināja visus sadalīties pa pulciņiem – novadiem, no kuŗienes nākušas klātesošo latviskās saknes. Visvairāk pārstāvētie novadi bija Zemgale un Vidzeme, īpaši izcelās Rīgas kuplais pulciņš. Zintas Pones akordeona pavadījumā kopīgi nodziedājām četras dziesmas – katram novadam savu. Kurzemei tika "Pie Dzintara jūras", Zemgalei – "Mazs bij" tēva novadiņis", Latgalei – "Ziedi, ziedi, rudzu vārpa" (latgališu valodā), bet Vidzemei par godu visi braši nodziedāja "Še, kur ligo prieku meži!"

Tad vēl pakavējāmies jaukās sarunās un baudījām saulaino pievakari (vēl bez odiem!), sako-pām piknika vietu un devāmies mājup, latviskās kopā būšanas prieka piepildīti.

Tiksimies atkal nākamā gada 4. maijā pie baltajiem galdautiem klātajiem galdiem, uzturot mūsu saiknes ar Latviju un stiprinot MN latviešu sabiedrību!

ANDA SŪNA COOK

...Tā zeme ir mūsu, tās pilsētas mūsu,
Un mūsu šī Baltajā jūra mūždien;
Mūsu tēvi te cieta, mūsu asins te lieta,
Viss, viss pie šīs zemes simtu saitēm mūs sien...

Vilis Plūdons

Ai, daiļā, miļā Dievzemīte! Atrasta pirms gadu tūkstošiem, citu tautu iekārta, drošsirdībā izcīnīta. Ik katru dienu varam būt pateicīgi Latvijas varoņiem, ka "tā zeme ir mūsu", bet 4. maijā, Latvijas Republikas 1990. gadā atgūtā Neatkarības dienā, mēs greznojam galdus ar baltām galdadrānām, lai kopībā atzīmētu cīņās panākto.

Klīvlāndē Baltā galdauta svētku sarīkojumu izkārtāja Klīvlāndes Daugavas Vanagu apvienība 28. aprīlī. Baltie galdauti mirdzēja, kad tautieši pulcējās Apvienotās draudzes zālē, kas bija izdaļota ar košiem ziediem, pat smarži-

giem ievu ziediem no Ilzes un Jāņa Rešņu dārza, un tie nākuši no Latvijas pēc Veltas Šulcs ieteikuma, sienas bija greznotas ar latviskām gleznām, atnestām no tautiešu mājām, un Elīnes Kubuliņas fotogrāfijām. Bija arī gādāts par garšīgām uzkodām.

Savā svētku uzrunā Ilze Hāznere, Klīvlāndes Daugavas Vanagu priekšniece, stāstīja par vēsturiskajām cīņām Otrā pasaules kara beigās, no 1944. gada oktobra līdz 1945. gada maijam. Uz zāles priekšelpā novietotās Latvijas kartes Ilze parādīja trīsstrītu starp Liepāju, Tukumumu un Ventspili, dēvētu par Kurzemes cietoksni.

Guna Wilkolak // FOTO: Jānis Hāzners

Šinī Kurzemes daļā, kur notika arī slavenās *Ziemassvētku kaujas*, atrodas Lestene. Tur, Daugavas

Vanagu izveidotajos Brāļu kapos ežiņā atdusas cīņā kritušie.

Ilze pastāstīja par ieceri Lestenes pārbūvēt kādreizējo baznīcas krogu, kur iekārtot muzeju ar stāstu par notikušo Otrā pasaules kara. Muzejs kopā ar atjaunoto baznīcu un Kurzemes Brāļu kapiem būs Lestenes Memoriaālā kompleksa trešā sastāvdaļa. Paredzēts gādāt, lai Lestenes Memoriaālā trijotne būtu valsts aizsardzībā un iekļauta valsts nozīmes aizsargājama kultūras pieminekļu sarakstā, kapi aizsargāti ar starptautiskiem likumiem.

Ilze paziņoja, ka Daugavas Vanagu apvienība Klīvlāndē savā 12. marta pilnsapulcē nolēma ziedot šī gada apvienības atlikumu \$5 000 Lestenes Memoriaālā kompleksa trešās sastāvdaļas īstenošanai. Pilnsapulcē biedri pie-teica papildus ziedojumus \$1 000 vērtībā.

Turpinot 4. maijā uzsākto ģimeņu tradīciju pulcēties pie baltajiem galdiem, Ilze uzrunāja klātesošos ar domu, ka arī Klīvlāndes latvieši ir kā sabiedriskā ģimene. Viņa aicināja ikvienu atzīmēt uz uzstādītās Latvijas kartes savas senču mājas. Izrādījās, mēs esam ģimene ar saknēm visās Latvijas malās – no Rietumu krasta līdz Austrumu robežai.

Dr. Hist. Harijs Tumans atgādināja, ka "dzimtenes mīlestība, gods un cieņa, nav tukši vārdi". Mēs godinām mūsu varoņus un izsakām pateicību, atceroties, ka arī mēs varam darboties Latvijas labā. Nebūsim dīkdieņi!

Paldies visiem rīkotājiem par vērtīgu, pārdomām bagātu pēcpusdienu!

Ar savstarpēju uzticību panāktais

Viskonsinas latviešu kredītsabiedrības priekšnieks Jānis Stāks priecējās, redzot 47 biedrus un septiņus viesus, kas apmeklēja 62. biedru pilnsapulci 30. aprīlī. Viņš norādīja uz darbības brāzmu kopš gada sākuma gan preču, gan nekustamo īpašumu jomā, kas tomēr neiespaidoja pieaugumu ienākumiem, aizdevumiem, rezervēm, nedz kārtējai dividendu izmaksai. Kredītsabiedra turpina būt droša, viegli realizējama, tā apmierina biedru prasības. Biedru skaits ir stabils, pateicoties savstarpējai uzticībai. Tā seko likmēm, lai tās būtu konkurētspējīgas, bet neriskē ar bistamiem ieguldījumiem. Tā ir kooperatīvs, ne peļņas organizācija. Kredītsabiedrība izpilda visas prasības, kas attiecas uz finansiālām iestādēm, un tās līdzekļi ir apdrošināti. Priekšnieks

tencina Edvīnu Erkmani par viņa ilggadīgo darbu revīzijas komitejas valdē un pateicās par gatavību turpināt amatu komitejā.

J. Stāks runu nobeidza vārdiem: "Ši ir jūsu kredītsabiedrība, jūsu ieteikumi, jūsu līdzdalība, kas realizē tās būtību." Kasiere Sandra Mednis ziņoja, ka ienākumi pieauguši; ka biedri, arī pēc pārcelšanās uz dzīvi citur, izmanto veiklo aizdevumu izkārtosānu. Viņa arī min, ka iznākuši jauni valdības likumi, kas ievērojami, izsniedzot aizdevumus.

Guntis Lauzums salīdzinājis aizdevumu kopsummas – 2021. g. \$194 412 un 2022. g. \$928 556, kas liecina, ka iespējas ir tiem, kas "pazīst" nominālvērtības. Viņš mudina klātesošos aizņemties, lai kredītkomitejai (E. Erkmanim, E. Petrovskim un viņam pašam) būtu ko apstiprināt.

Sēž: Velta Pelcis, Eduards Petrovskis, Jānis Stāks, Sandra Mednis, Andrejs Junge. Stāv: Edvīns Erkmanis, Guntis Lauzums, Erik Burns, Evija Haydin, Inta Huber, Ingrida Seraphim // FOTO: Krišs Mednis

Edvīns Erkmanis ziņoja, ka kopā ar komitejas locekli Ingridu Seraphim janvārī tika caurskatīti VLK dokumenti un salīdzināti ar ierakstiem, tā apliecinot, ka viss saskan.

Šogad lozes krita Mārai Beldavai, Vitautam Beldavam, Gintai Osei, Kaijai Šļaukstiņai-Byrkit un Lance Byrkit.

Samniece Ginta Ose un Edgars Osis bija sagatavojuši gardas lat-

viskas vakariņas. Par saldo ēdienu gādāja valdes un komitejas locekļi. Dzērienus pārzināja Eduards Petrovskis. Par galda dekorācijām bija rūpējies Evija Haydin.

VP

ILZE FRIERSON

Ņujorkas “Jumalīte” pošas uz svētkiem

“Dziedāsim vai dejosim?”, “Kādu deju dejojām?”, “Skaties, te skrien” (nevis deju tecināsi) – tās ir tikai dažas no replikām, ko Ņujorkas “Jumalītes” dejojāji dzirdēja neskaitāmas reizes 22. un 23. aprīlī Salas baznīcas saviesību zālē, kur Jānis Purviņš (diasporas deju kopu virsvadītājs no Latvijas – *Red.*) novadīja latviešu skatuviskās tautasdejas meistarklasi.

Jumalieši šo tikšanos gaidīja ilgi ar nepacietību un satraukumu sirdī. Kā nekā mēs esam jauna, nepilnus divus gadus veca deju grupa, un šī ir pirmā reize, kad ne tikai piedalīsimies Dziesmu un deju svētkos Latvijā, bet arī, kad horeogrāfs un tautasdeju ansambļa “Līgo” mākslinieciskais vadītājs Jānis Purviņš apmeklēs Ņujorku. Un te nu viņš pie mums stāv – stalts, ar atturīgi tiešu acu skatu un labestīgu, bet prasīgu balsu tembru.

Divas dienas mums bija neovērtējama iespēja apgūt latviešu skatuviskās tautasdejas pamatus un mazu daļu no bagātās latviešu tautasdejas chrestomatijas, kur ietilpst ne tikai ierastie gājiena solis, tecināsi un skrējiena polka, bet arī desmitiem citu polku (piemēram, sīkā polka, tricīņpolka, trakā polka) un tādi interesanti soļi kā pamina un pankūciņa. Bet,

Ņujorkas “Jumalīte”. Otrā rindā no kreisās: Kārlis Kancāns, Paulītis Willems, Tālis Bauer, Kaspars Lange, Andris Zvārgulis, Jānis Purviņš, Jānis Rīšbergs, Didzis Ozols, Anthony Cortes Ose, David Wright. Pirmā rindā no kreisās: vadītāja Māra Zālīte, Marta Ķirse, Ashley Cortes Ose, Māra Gīga, Ilze Frierson, Elisa Steele, Laura Avena, Laila Lapiņa, vadītāja Dagmāra Lapiņa, vadītāja Kristīne Gīga, Elina Šomere, Maija Veinberga, Annija Tetere, Inga Lauberte, Ariana Malins, Līva Andrejeva, Dziesma Tetere, Kristīne Rīšberga // FOTO: Māra Zālīte

“Jumalīte” trenējas, izdejojot “Rīga dimd” // FOTO: Māra Zālīte

galvenais, Jānis mūsu latviešu, “puslatviešu” un “nezkautkādas daļas latviešu” sirdīm lika ievibrēties vienā ritmā un tonkārtā, aizvedinot mūs pieskarties tam radišanas un kopābūšanas, savu sakņu apzināšanās brīnumam, kas tūkstošiem latviešu no pasaules malām savēd kopā Dziesmu un deju svētkos.

Paldies Latvijas Kultūras ministrijai par šo iespēju, Ņujorkas draudzes Salas novadam, Dāmu komitejai un saimniekam Viesturam Miķītim par laipno uzņemšanu viņu telpās, un arī “Jumalītes” vadītājam Mārai Zālītei, Kristīnei Gīgai un Dagmārai Lapiņai par lielo ieguldīto darbu! Vislielākais paldies Jānim Purviņam par vēlēšanos atbraukt šurp, lai ar savu talantu un zināšanām mūs iedvesmotu turpināt šeit, Ņujorkā, iesākto darbošanos latviešu tautasdejas lauciņā!

Sekoiet “Jumalītes” piedziņojumus Instagramā (@jumalitenyc) vai Facebook (@facebook.com/jumaliteNYC). Esam bezgala laimīgi braukt uz Latviju šovasar un piedalīties Dziesmu un deju svētkos D grupas pirmajā pakāpē!

MAIJA STRĒLNIEKS

Baltā galdauta svētki Milvokos

Milvoku latviešu baznīcas sabiedriskajās telpās no septembra līdz maijam (izņemot janvāri), parasti mēneša pirmajā ceturtdienā notiek pensionāru saiets ar programmu un siltām pusdienām. Šogad saiets iekrita tieši 4. maijā, Latvijas neatkarības atjaunošanas dienā. Saietu vadīja Ingrida Seraphim.

Svētbrīdī un savā uzrunā arch. Lauma Zušēvica paskaidroja, kā, gadiem rīto, sāka rasties rūpes, ka Latvijas Republikas atjaunošanas diena 4. maijā tiek par maz atzīmēta, un 2016. gadā radās aicinājums šo dienu svinēt kā svētku dienu – ar baltiem galdautiem, svētku mielastu, ko kopā baudītu ģimene, kaimiņi, viesi. Bija cerība, ka šāda kopā sanākšana ar laiku varētu kļūt par tradīciju. Lauma uzsvēra, ka šādas atceres vieno un stiprina, jo atgādina, ka jāturpina cīnīties, lai iegūto nepazaudētu.

Archibīskape Lauma aprakstīja divus sludinājumus š. g. 3. maija *Wall Street Journal*, kurī likās laikmetīgi, domājot par Latvijas neatkarības atgūšanu, un kas ir tas, kas palīdz sasniegt kādu mērķi. Viens sludinājums cildināja cilvēkus, kas bija vizionāri, kuŗu vizijas iedvesmoja citus un palīdzēja kompānijai

būt veiksmīgai. Archibīskape Lauma salīdzināja šos cilvēkus ar latviešiem, kam bija vīzija par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu, un uzdrošinājās to pieprasīt 4. maijā, pirms 33 gadiem, Rīgā. Otrs sludinājums izcēla lielo nozīmi būt savienotiem un sadarboties, lai varētu

īstenot idejas. Lauma uzsvēra, ka vajadzīgi ir vizionāri un līdzstrādnieki, lai mērķi sasniegtu. Nāca prātā Latvijas Tautas fronte un tas, ko nozīmē būt vienotiem un sadarboties izšķirīgos brīžos. Noslēgumā Lauma lūdza “Dievs lai svētī, ka arvien vairākiem šie svētki kļūtu par nozīmīgu, skaistu

tradīciju! Baltā galdautu svētkos pateiksimies Dievam par Latvijas atjaunoto neatkarību un lūgšim Viņa svētību visai latvju tautai, lai netrūktu cēlu mērķu, vīziju!”

Arch. Laumas uzrunai sekoja mūzikāla programma, kuŗā piedalījās Indra Brusubārdis, Er-

ness Brusubārdis IV, Kristians Brusubārdis, Sonora Brusubārdis, Viktors Brusubārdis, Ernests Brusubārdis V un Violeta Brusubārdis. Milvoku sabiedrībai ir bijusi tā laime vērot, kā acu priekšā izaug seši jauni mūziķi. Oriģinālais sastāvs ir mainījies. 4. maijā nepiedalījās Arianna Brusubārdis un Danielle Brusubārdis, kuras pārcēlušās uz citām dzīvesvietām, lai turpinātu savu mūzikālo izglītību, viņu vietā stājās divi gados jauni, cerīgi vijolnieki – Ernests V (11 g. v.) un viņa māsa Violeta (10 g. v.).

Mūzikas programmu vispusīga, sākot ar E. Dārziņa “Melancholisko valsī”, līdz *Bluegrass* melodijām, kuŗas Ernests IV aranžējis. Programma izsauca sajūsmu klausītājos. Šī sajūsma nēmas spēkā, klausoties Indras Brusubārdes trīs solo dziesmas. Tad visi pievienojās dziesmai “Dažu skaistu ziedu”.

Pēc mūzikālās programmas klātesošie devās pie bufetes galda, kur par bagāto ēdiena izvēli bija gādājušas saimnieces Līga Strykowski un Ērika Blija ar palīdzību Aiju Burģelī, Dzintru Erkmanis, Silviju Hunt, Daci Roberts, Ingridu Seraphim un Moniku Veldri.

Brusubārdas ģimene. Priekšā, no kreisās: Violeta Brusubārdis un Ernests Brusubārdis V. Aizmugurē no kreisās: Sonora Brusubārdis, Indra Brusubārdis, Stefanie Brusubārdis, Ernests Brusubārdis IV, Viktors Brusubārdis un Kristians Brusubārdis // FOTO: Andrejs Junge

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Latvijas alpinisti par godu Ukrainas aizstāvjiem Everestā uznesuši Ukrainas karogu

Latvijas alpinisti Juris Ulmanis un Andris Balodis par godu Ukrainas aizstāvjiem pagājušajā nedēļā pasaules augstākajā virsotnē Everestā uznesuši Ukrainas karogu. Komanda ar diviem Latvijas un četriem Nepālas alpinistiem 8848,86 metrus augsto virsotni sasniedza 17. maijā plkst. 11.08 pēc vietējā laika.

Virsoņi tika uzņemti ne tikai Latvijas karogs, bet arī Ukrainas – par godu visiem Ukrainas aizstāvjiem.

Līdz ar Everesta sasniegšanu Ulmanis uzkāpis visās augstākajās virsotnēs katrā no septiņām pasaules daļām.

Pasaules augstāko virsotni sasnēguši 11 alpinisti no Latvijas.

Kariņš: Lai saglabātu mieru un drošību Eiropā, Ukrainai pēc kara jāklūst par NATO dalībvalsti

Lai saglabātu mieru un drošību Eiropā, Ukrainai pēc Krievijas saktā kara ir jāklūst par NATO dalībvalsti, 24. maijā, preses konferencē pēc tikšanās ar NATO ģenerālsēkretāru Jensu Stoltenbergu sacīja Latvijas premjers Krišjānis Kariņš.

Karš Ukrainā parāda, ka Krievija nav tikai teorētisks drauds Eiropas drošībai. Pēc Kariņa vārdiem, kad Ukraina uzvarēs karu pret Krieviju un tās teritorija būs atbrīvota no okupantiem, tā ir jāuzņem NATO, pretējā gadījumā tas būs tikai laika jautājums, kad Krievija atkārtoti mēģinās iebrukt Ukrainā. “Sabiedrotie patlaban ir spēcīgāki kā jebkad iepriekš, jo NATO paplašinās – Somija jau ir dalībvalsts un sagaidām, ka arī Zviedrija pievienosies kā 32. NATO dalībvalsts. Šo valstu pievienošanās nozīmē drošības stiprināšanu Eiropas ziemeļu daļā, padarot Baltijas jūru par NATO iekšējo jūru,” atzīmēja Latvijas premjers.

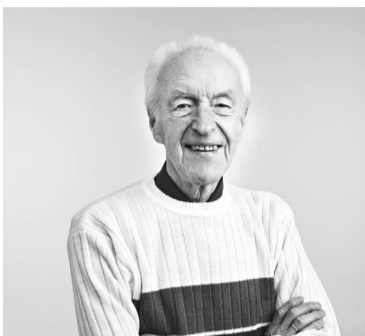
NATO ģenerālsēkretārs Stoltenbergs uzsvēra – kad Krievijas izraisītais karš beigsies, NATO ir jānodrošina, ka vēsture neatkārtojas, jo zināms, ka šis karš nesākās pērnā gada februārī, bet gan 2014. gadā, kad Krievija anektēja Krimu.

Latvieši Lielbritānijā saziedo 14 000 eiro projektiem Latvijā

LTV korespondente Lielbritānijā Ilze Kalve Londonā ziņo, ka Latvijas vēstniecībā 24. maijā aizvadīts labdarības pasākums

KULTŪRAS ZIŅAS

Mūžībā aizgājis horeogrāfs, Dziesmu un deju svētku Goda virsvadītājs Uldis Šteins

23. maijā Mūžībā aizgājis Dziesmu un deju svētku Goda virsvadītājs, choreogrāfs, dejas pedagogs, inženieris, kino ražošanas organizators Uldis Šteins. Šteins dzimis 1935.gada 28.jūlijā Rīgā. Viņš visu mūžu nostrādājis vienā pamatdarba vietā – Rīgas Kinostudijā, dažādos amatos virzdamies pa karjeras kāpnēm. Savā mūžā Šteins vadījis tikai vienu deju ansambli – “Vektors”. Šteins bijis viens no vīcieņotākajiem, visiemīļotākajiem latviešu skatuves dejas meistariem, deju kopu vadītājiem un dažāda mēroga Deju svētku virsvadītājiem. Viņš raksturots kā dejas inženieris ar konstruktīvu domāšanu, loģisku prātu, pārdomātu rīcību, nosvērtu un mierīgu temperamentu, lojālu un demokrātisku attieksmi gan pret augstāk, gan zemāk stāvošajiem deju jomā.

Mākslinieks ir vairāku deju autoru, tās tikušas gan prēmētas jaunrades konkursos, gan dejas deju svētkos. Viņš saņēmis Dejas balvu par mūža ieguldījumu, kā arī Triju Zvaigžņu ordeni.

Purviša balvu šogad piešķir māksliniecei Ancei Eikenai

Purviša balvu šogad nolemts piešķirt māksliniecei Ancei Eikenai par personālizstādi “Dievs tēvs debesīs”. Eikenas izstāde bija skatāma mākslas telpā “Brīvība” 2021. un 2022. gadu mijā.

“Eikenas izstāde ir atkailinošs stāsts par viņas attiecībām ar tēvu alkoholiķi, kas plašākā kontekstā liek domāt par postpadomju valsts alkoholisma problēmu, kā arī par iemesliem, kas noveduši pie tā, ka tik daudzām Latvijas ģimenēm ir līdzīga pieredze. Izstāde kopumā skatāma kā instalācija, kurā veiksmīgi integrētas dokumentālas fotografijas no Ance bērnības, glezniecības darbi, priekšmeti, kas palikuši, kad tētis jau aizgājis, tam visam kopā veidojot miglainu nošķirumu starp dokumentālītāti un fikciju un kļūstot no personīga stāsta par

SPILGTS CITĀTS

Pauls Raudseps, nedēļraksts IR, š. g. nr.21

Ukrainas uzvara

Krievu propagandisti Bahmutas sagraušanu salīdzina ar Berlīnes ieņemšanu

Vai šonedēļ ukraiņi uzvarēja karu? Tā pagājušajā sestdienā vaicāja Sentendrusas Universitātes stratēģisko studiju profesors Filipss Obraiens.

Jautājums varētu likties paradokšāls. Pēc gandrīz desmit mēnešu ilgām cīņām Krievijas bruņotajiem spēkiem izdevies iegūt kontroli pār drupām, kuņas agrāk dēvēja par Bahmutas pilsētu. “Uzvara! Bahmuta mūsu! Emocijas noteikti tādas pašas, kādas bija vectēviem Berlīnē,” auroja Krievijas valdības Pirmais kanāls.

Tiešām? Vai nākotnē 9. maija gājienos (drošā attālumā no frontes) līdzās plakātiem “Varam atkārtot!” redzēsīm iedvesmojošo saukli “Uz Bahmutu!”? Gatavība pilnā nopietnībā salīdzināt nelielās, stratēģiski nenozīmīgās pilsētiņas pakļaušanu ar Vācijas galvaspilsētas ieņemšanu liecina, kādā izmisumā nonākuši krievu ideologi. ASV lēš, ka kaujā par šo nelielo zemes gabalu okupanti zaudējusi 20 000 kritušo un 80 000 ievainoto, iztērējuši labu daļu militārās tehnikas rezerves, un ieguvuši tik vien kā iespēju propagandas kanālos paziņot, ka “uzdevums izpildīts”.

Tomēr, lai cik dārgi par to samaksāts un cik bezjēdzīgs bija mērķis, Krievija šajā šaurajā frontes posmā ir nedaudz pavirzījies uz priekšu. Kāpēc Obraiens runā par Ukrainas uzvaru, turklāt visā karā?

Daļēji tas saistīts ar lielajiem zaudējumiem, kuņas Krievijas cietusi Bahmutā. No romiešu laikiem nāk jēdziens “Pirra uzvara” – kad it kā veiksmīgā kaujā kritušo skaits ir tik liels, ka noved pie zaudējuma lielajā karā. Ukrainas mērķis Bahmutā bija krievus maksimāli novājināt pirms gaidāmā pretuzbrukuma. Tikai laiks rādīs, cik lielā mērā tas sekmēs ukraiņu ofensīvu, taču nav šaubu, ka okupantu pretestība būtu spēcīgāka, ja viņiem būtu vēl 100 000 dzīvu un veselu zaldātu, kuņas izvietot aizsardzības līnijās.

Tomēr galvenais iemesls Obraiens optimismam ir cits – Baidena paziņojums, ka amerikāņi sāks apmācīt ukraiņu pilotus lidot ar spēcīgajiem F-16 iznīcinātājiem un vairs neiebildīs, ja kāda valsts vēlēšies tādus nodot Ukrainai.

Lēmums ir kārtējā reize, kad pēc vilcināšanās un roku laušanas par iespējamo konflikta “eskalāciju” Vašingtona un citas rietumvalstis beigās tomēr piekrit apgādāt Ukrainu ar aizvien spēcīgākām ieroču sistēmām.

Garam lemšanas procesam ir cena. Ukraiņu pilotu apmācība noteikti neprasis tik daudz laika, cik dažs labs eskalācijas iebiedētais savulaik apgalvoja, taču šovasar viņi vēl visdrīzāk nebūs gatavi.

Ukrainai vēl priekšā smagas cīņas, lai atbrīvotu visu tās teritoriju un to pēc tam nosargātu pret Krievijas revanšu. Līdz uzvarai vēl tālu. Taču šīs nedēļas notikumi nostiprināja pārliecību, ka Ukraina šo lielo uzvaru sasniegs, kamēr Krievijas vēsturē Bahmuta kļūs par šī kara simbolu – asiņaina apsēstība, aiz kuņas paliek tikai sagrāve.

mūsu visu kopīgu pārdzīvojumu,” mākslinieces nominēšanu skaidroja mākslas zinātniece Līna Birzaka-Priekule. “Purviša balvas” ieguvējs saņēma arī 28 500 eiro naudas balvu, bet balvas par mūža ieguldījumu saņēmējs – 10 000 eiro. Balva par mūža ieguldījumu mākslā tika pasniegta tekstilmāksliniecei Editei Pauls-Vignerei. (*Vairāk lasiet 6. un 8. lpp.*)

LNB viesizstāde Plantēna-Moretusa muzejā Antverpenē
Latvijas Nacionālā bibliotēka (LNB) 25. maijā Beļģijā atklāja viesizstādi “Tipografa esence. Nikolauss Mollins: Rīga-Antverpenē”. Izstāde Antverpenes Plantēna-Moretusa muzejā skatāma līdz 28. jūnijam.

Starptautiskas izstādes norise Plantēna-Moretusa muzejā sniedz

iespēju eksponēt Latvijas grāmatniecības vēstures zelta fondu vienā no Eiropas slavenākajiem tipogrāfijas muzejiem. Plantēna-Moretusa muzejs, kuŗā aplūkojama 16. gadsimta tipogrāfija, iekļauts UNESCO Pasaules mantojuma sarakstā.

Ievērojamā Eiropas tipografa Kristofa Plantēna mācekļa Nikolausa Mollina ierašanās Rīgā 1588.gadā bija iespēšanas sākums ne tikai Rīgā, bet visā Livonijā. Izstādē pirmo reizi Mollina Antverpenē un Rīgā atstātais mantojums aplūkots kā vienots veselums, piedāvājot viņa darbu izlasi no LNB un Plantēna-Moretusa muzeja krājuma.

Izstādes satura autore ir LNB Letonikas un Baltijas centra krājuma eksperte Beāte Orlova.

(*Turpinājums 10. lpp.*)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Jauno LNB ēku iekļauj valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā

Latvijas Nacionālās bibliotēkas (LNB) ēka iekļauta valsts aizsargājamo kultūras pieminekļu sarakstā, liecina Kultūras ministrijas (KM) rīkojums.

Kā argumentē lēmuma pieņemēji, LNB ēka ir viens no izcilākajiem arhitekta Gunāra Birkerta (*attēlā*) darbiem: "Tas ir starptautiski atzīts arhitektūras meistardarbs, kas vēsta par Latvijas kultūru pasaulē."

Objekts ir lielākā un nozīmīgākā sabiedriskā celtne, kas uzbūvēta Latvijā 21. gadsimtā. Tās galvenā misija ir veicināt kultūras un zinātnes mantojuma izmantošanu, veidojot informētu Latvijas sabiedrību. LNB ir Birkerta radošās darbības un mūža pārliecinošs vainagojums un telpisks simbols Latvijas valstiskuma atjaunošanai. Monumentālās ēkas koptēlu ir ietekmējuši arhētiskie Latvijas dabas un folkloras elementi. Arhitekts norādījis, ka šo ēku dziļi ietekmējusi Latvijas etnogrāfija, folkloras, literatūra un senču arhitektūra.

LNB jauno ēku jeb "Gaismas pili" oficiāli atklāja 2014. gada 29. augustā, ēkas būvniecība tika sākta 2008. gada jūnijā.

Mežaparka Lielajā estrādē atklāj Rakstniecības un mūzikas muzeja ekspozīciju par Dziesmusvētkiem

Atzīmējot Pirmo vispārīgo latviešu dziedāšanas svētku 150 gadus, RMM piedāvā apmeklētājiem latviešu dziesmusvētku tradīcijai veltītu pastāvīgo ekspozīciju "Dziesmusvētku telpa", kas atrodas Mežaparka Lielās estrādes jeb Sidraba birzs Ziemeļrietumu spārnā.

Ekspozīcijas vadības, radošo un pētnieku komandu veido vadošā kuratore Iveta Ruskule, ekspozīcijas vadītāja un projekta vadītāja Iveta Grava, producete Ilona Matvejeva, pētnieces un mākslas ekspertes Ieva Ezeriete, Daiga Bondare, Rūta Licite, Inese Žune, Laura Švitiņa un Liega Piešiņa, scenogrāfe Anna Heinrichsone, arhitekts Austris Mailītis, tekstu autore Kristīne Želve, skaņu dizainers Sigvards Kļava, mūzikas redaktors Juris Vaivodis, režisore Laura Groza, mākslinieks Ernests Kļaviņš, māksliniece Lote Vilma Vitiņa, cilvēkstāstu tekstu autors Bērziņš, mūziķis Jēkabs Nimanis, videomākslinieks Ro-

Jūlijā Valmieras svinēs 740. dzimšanas dienu

No 20. jūlija līdz 23. jūlijam Valmiera svinēs 740. dzimšanas dienu. Kā sākās Valmiera, kādus stāstus glabā Valmieras pils mūri, to atklās jaunā ekspozīcija "de Woldemar" lasāmos, skatāmos, klausāmos un sataustāmos stāstos. Valmieras dzimšanas dienā ar multimedālu uzvedumu atklās gan jauno ēku virs pils pagrabiem, gan restaurētās Valmieras muzeja ēkas. Notiks ekskursijas gida pavadībā, kā arī ekspozīcija būs skatāma individuāli.

Jau tradicionāli Valmieras dzimšanas dienas sākies ar svētku gājieni "Valmiera lepojas!", Rīgas ielu pārvēršot par košu un draudzīgu satikšanās vietu.

Valmieras 740. dzimšanas dienā uz skatuves būs mūziķi. Valmieras dzimšanas dienā mūzikas skatuves tiks izvietotas gan plāvā, gan parkā, gan pilsētas centrā.

Pie Valmieras Svētā Simaņa baznīcas būs pielūgsmes un slavēšanas norise, kristīgās dziesmas dziedās Krimuldas luterāņu draudzes mūziķis un komponists Aivars Lapšāns ar ģimeni, Valmieras luterāņu draudzes pielūgsmes un slavēšanas grupa "Savs laiks" un Valmieras baptistu draudzes mūziķi.

Valmieras dzimšanas dienā būs arī sportiskas norises, būs dažādas aktivitātes jaunākajiem Valmieras dzimšanas dienas svinētājiem.

Cēsīs – 11. Latvijas zēnu koņu salidojums

Cēsu pils parka estrādē sestdien, 26. maijā, pulcējās 1500 zēni no 45 Latvijas zēnu koņiem, lai dziedātu 11. Latvijas zēnu koņu salidojumā. Koncertā "Puikas! Dziedāsim!" piedalīsies Zemessardzes orķestris un tā instrumentālā grupa, komponists un solists Renārs Kaupers, jaunie solisti Kate Kokamegi, Eduards Rediko, Patriks Jānis Tabaks un Emīls Pohorželskis, kā arī komponists Uldis Marhilevičs. Savukārt goda virdirigenti būs Jānis Erenštreits un Arvids Platpers.

Koncertā izskanēja gan latviešu tautasdziesmu apdares, gan jau zināmas latviešu komponistu oriģināldziesmas, koncertu noslēdzot ar Raimonda Paula un Guntara Rača dziesmu "Ai, zeme, zeme". Koncertā piedalījās arī Cēsu Valsts ģimnazijas meiteņu koris "Volante" vadībā un Priekuļu Kultūras nama bērnu deju kolektīvs "Tūgadiņš".

Latvijas zēnu koņu salidojums tiek organizēts reizi piecos gados.

Šogad zēnu koņu pulkam pievienojušies vairāki jauni kori. Par viskuplāko kori šogad saucams Rīgas 6. vidusskolas koris, kurā muzicē 120 zēni, bet vistālāko ceļu uz Cēsīm – 300 kilometrus – mēroja MIKC Liepājas Mūzikas, mākslas un dizaina vidusskolas zēnu koris.

Augustā Ikšķilē notiks 5. Starptautiskais Operetes festivāls

No 6. augusta līdz 12. augustam Ikšķilē norisināsies 5. Starptautiskais Operetes festivāls. Festivāls sāks Operetes teātra desmit gadu jubilejas pasākumu virkni, tādējādi visi sekojošie pasākumi gan rudenī un ziemā, gan arī nākamā gada pavasarī aizritēs jubilejas zīmē. Šogad festivāla īpašie viesi – Ukrainas, Lietuvas, Latvijas, Itālijas, Spānijas un Austrijas teātru vadošie solisti.

Galā koncertā piedalīsies Kijivas Akadēmiskā valsts operetes teātra vadošais solists Oleksandrs Čupilo (tenors), Kauņas valsts Mūzikālā teātra vadošais solists Andrius Apšega, kā arī Operetes teātra solisti Sonora Vaice (soprāns), Anta Jankovska (soprāns/Itālija), Jolanta Strikaite (soprāns), Ilona Bagele (mecosoprāns), Nauris Indzeris (baritons) un citi, kā arī Operetes teātra dejojāji un simfoniskais orķestris diriģenta Atvara Lakstīgalas vadībā. Programmā izskanēs visskaistākie pasaulslaveni operes un mūziklu komponistu radītie opusi.

Valmierā Andreja Upīša ielu pārdēvē par Pāvila Roziša ielu

Valmierā rakstnieka Andreja Upīša ielu no 1. jūlija sauks rakstnieka Pāvila Roziša vārdā, ceturtdien domes sēdē nolēma Valmieras novada domes deputāti.

Tāpat deputāti nolēma Richarda Gredzena ielu pārsaukt par Hermaņa Endzeliņa ielu. Gredzens bija pirmais Valmieras izpildkomitejas priekšsēdētājs. Endzeliņš bija 2. Saeimas deputāts, sabiedriskais darbinieks, lauksaimnieks, literāts un senatnes pētnieks.

Burtniekos, Burtnieku pagastā esošo Jāņa Vintēna ielu pārsauks par Zandarta ielu, tādējādi iedzīvinot pašvaldības ideju par

"Burtnieka zandarta" zīmolu. Pašvaldības mērķis ir attīstīt "Burtnieka zandarta" zīmolu, lai tas kļūtu par atpazīstamu kvalitātes vietējā produkta simbolu gan lokāli Vidzemē, gan visā Latvijā. Matīšos, Matīšu pagastā esošo Oktobra ielu pārsaukt par Kārļa Ābeles ielu.

Pie "Origo" atklāta ārtelpas izstāde "Zeme, kas dzied. Ceļā uz filmu"

Laukumā pie t/c "Origo" atklāta lielformāta brīvdabas izstāde "Zeme, kas dzied. Ceļā uz filmu". Tā skatītājiem piedāvā ielūkoties topošās vēsturiskās spēlfilmas "Zeme, kas dzied" filmēšanas aizkulisēs un aizraujošā veidā vēsti par vēsturiskiem notikumiem, kas veicināja latviešu dziedāšanas svētku tradīcijas dzimšanu.

Izstādes atklāšanā laukumā pie t/c "Origo" filmas scenārija līdzautors un izstādes viens no veidotājiem Dainis Īvāns uzsvēra laukuma vēsturisko nozīmi: "Pirms 150 gadiem tieši šeit pirmo reizi sastapās kori no Vidzemes un Kurzemes. Sabraukušos korus sagaidīja pirmo dziedāšanas svētku organizētāju norīkotie latviešu studenti, kuru uzdevums bija svētku dalībniekiem parādīt ceļu uz Rīgas latviešu biedrības namu, uz svētku atklāšanas ceremoniju. Šis ir sākuma punkts. Tieši šeit latvieši spēra pirmos soļus kā vienota tauta! Izstādē "Zeme, kas dzied. Ceļā uz filmu" esam apkopojuši interesantus faktus par pirmajiem latviešu dziedāšanas svētkiem tālajā 1873. gadā, sniedzot skatītājiem vienuviet iegūt noderīgu informāciju par mūsu 150 gadus senās tradīcijas rašanos!"

Kā jau ziņots, maijā noslēgušies darbi pie vēsturiskās spēlfilmas "Zeme, kas dzied" filmēšanas. Tās pirmizrāde gaidāma šī gada novembrī, ieskandinot Latvijas valsts svētku mēnesi.

Vācijas apgabala konference 2023 gada LELBP

Visus Vācijā dzīvojošo baltiešu iecienītajā pulcēšanās vietā, kļusajā un meža ieskaustajā Annabergas namā pie Bonnas no 14.-16. maijam noritēja LELBP Vācijas apgabala konference.

Konferences darba kārtībā, kā ierasts, tika sniegti pārskati par aizvadītā gada veiksmēm un problēmām latviešu draudžu dzīvē Vācijā un tās robežvalstīs. Viss konferences laiks tika vadīts intensīvā radošā darbā un sarunās.

Ziņa apkopēja
Sallija Benfelde

JURIS
LORENCIS

Brīdī, kad šis mūsu laikraksta numurs sasniegs lasītājus, visdrīzāk būs zināms jaunā Valsts prezidenta vārds. Es rakstu šīs rindas pirmdien, 29. maijā. Patlaban izskatās, ka Elīna Pinto saņems vien *Progresīvo* frakcijas balsis. Jānotiek lielam brīnumam, lai par prezidentu tiktu ievēlēts Apvienotā saraksta izvirzītais Uldis Pilēns. Kaut ko līdzīgu, tikai ar pretēju nozīmi, var teikt par Edgaru Rinkēviču no *Jaunās Vienotības* – jānotiek brīnumam, lai viņu neievēlētu. Balsis tiek vāktas un sarunātas politikas kuluāros, Saeimas gaitēnos un ministriju kabinetos. Tiek baumots par aizkulisīšu sarunām, par amatu dališanu un pārdališanu. Tautai šobrīd neviens neko neprasa, un Latvijas kā parlamentāras republikas Satversme to arī neparedz. Tomēr savs viedoklis cilvēkiem ir. Privātās sarunās tiek apspriests kandidātu izskats, privātā dzīve un naudas maku biežums. Kā viņš (vai viņa) izskatīsies blakus citu valstu vadītājiem. Kā liecina aptauja, ko laikā no 17. līdz 21. maijam veica sabiedriskās domas pētījumu firma SKDS, tad 35 % aptaujāto neatbalsta nevienu no trim prezidenta amatam izvirzītajiem kandidātiem. E. Rinkēviču atbalsta 22 %, U. Pilēnu – 21 %, E. Pinto – 10 % aptaujāto. Šie skaitļi daļēji sasaucas ar partiju frakciju lielumu pašreizējā Saeimā, kur *Jaunajai Vienotībai* ir 26,

Apvienotajam sarakstam – 15, bet *Progresīvajiem* – 10 deputātu vietas.

Kopš prezidenta kandidātu oficiālās izvirzīšanas pagājis nedaudz vairāk par divām nedēļām. Tas bijis politiskām diskusijām piesātināts laiks, dažas lietas ieraudzītas it kā jaunā gaismā. Vienmēr esmu uzskatījis, ka tieši vēlēšanas, nevis ierēdņu kabineti ir vieta, kur var izaugt jauni un spilgti politiķi. Vislabāk, ja vēlēšanas ir tiešas, ja tauta var nepastarpināti balsot gan par Saeimas deputātiem, gan par Valsts prezidentu. Bet arī šīs vēlēšanas, kuŗās piedalīsies tikai Saeimas deputāti, Latvijai jau ir devušas jaunu, spilgtu politiku – E. Pinto. Iespējams, mēs par viņu vēl daudz dzirdēsim nākotnē. Vienlaikus daudziem nav pieņēma partijas *Progresīvo* rīcība. 21. maijā partija *Progresīvie* savā tviterī ieraksta: “Turpinot tikties ar iedzīvotājiem reģionos, mūsu Valsts prezidenta amata kandidāte Elina Pinto var kar devās uz Daugavpili.” Un turpat blakus – identisks teksts krievu valodā, ko acimredzot bija ievietojuši centīgie partijas biroja darbinieki. Izskatās, viņi bija aizmirsuši, ka Latvijā ir viena valsts valoda. Šī “reklāma”, kas patiesībā bija īsts “lača pakalpojums”, vairākas dienas tika apspriesta sociālajos tīklos.

Jūtams, ka cilvēki no jaunā prezidenta sagaida aktīvāku iesaistīšanos iekšpolitiskajos procesos.

Arī U. Pilēns intervijā Latvijas televīzijā izteicies, ka “šobrīd nevaram koncentrēties tikai uz tradicionālo Valsts prezidenta reprezentācijas funkciju”. Līdzīgi domā E. Rinkēvičs, kuŗš intervijā *Latvijas Avīzē* 24. maijā saka: “Es ļoti labi apzinos, ka no Valsts prezidenta sabiedrība sagaida vairāk, nekā Satversme juridiski paredz. Taču mums ir bijuši dažādi piemēri, kad prezidenti ar aktīvu rīcību ir spējuši ietekmēt iekšpolitiskos procesus... Sabiedrība no prezidenta sagaida noteiktu pozīciju brīžos, kad ir sajūta, ka kāds no varas atzariem kaut ko nedara, vai kad nepieciešams pamudinājums... Vienmēr ir ļoti viegli pateikt – es gribu būt visas tautas prezidents, bet mēs labi zinām, ka mūsu sabiedrība ir diezgan sašķelta. Ir jāsaprot, kur mēs esam ir kuŗš. Mana sarkanā līnija būtu teikt: visi, kam ir svarīgas tādas vērtības kā Latvijas neatkarība, brīvība, Satversme, latviešu valoda kā valsts valoda, arī jautājumu loks, kas skar attieksmi pret Ukrainu, – šos cilvēkus es gribētu pārstāvēt, pat ja mums ir viedokļu sadursmes kādos citos jautājumos... Mūsu uzdevums ir izdarīt visu, lai Latvija būtu neatkarīga un te nebūtu nekāda “otra Krievija”. Nekāda veida kompromiss šajos jautājumos nav iespējams.”

Patiesībā latviešu sabiedrība nav sašķelta. Tas, kas ir noticis mēs esam kļuvuši redzīgāki un

modrāki. Arī neiecietīgāki. Viens piemērs – Latvijas mediju uzraugs, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome, nupat piemērojusi 8 500 eiro sodu portālam *TVNET* par 29. martā krievu valodas raidījumā izskanējušu interviju, kuŗā Saeimas deputāts Aleksejs Rošļikovs no partijas *Stabilitātei!* un žurnālisti neatbilstošā kontekstā lietojoši vārdu “deportācija”. Proti, raidījumā izskanējis apgalvojums, ka iespējamie grozījumi Imigrācijas likumā, paredzot Latvijas iedzīvotāju deportāciju, ja viņi nebūs pieteikušies valsts valodas prasmes pārbaudei. Šis lēmums izraisījis plašu sabiedrisku rezonansi. Vieni uzskata, ka sods ir pamatots, citi tajā saskata cenzūras pazīmes. Pat E. Rinkēvičs 23. maijā savā tviterī ieraksta: “Respektējot NEPLP neatkarību, tomēr tās lēmums par *TVNET* sodīšanu nav izprotams un raisa daudzus jautājumus, uz kuŗiem jāsniedz atbildes jau tagad. Demokrātiskā valstī gala vārds ir tiesai, tomēr pat hibridkara apstākļos vārda brīvība un mediju neatkarība ir būtiska.”

Vēlos tikai atgādināt, ka grozījumi likumā nozīmē nevis deportācijas, bet iespējamu Krievijas un Baltkrievijas pilsoņu izraidīšanu uz viņu pilsonības valsti. Nav iespējams gadu desmitiem dzīvot Latvijā, baudīt demokrātiskas valsts sniegtos labumus un

reizē demonstratīvi atteikties apgūt latviešu valodu. Starp jēdzieniem “deportācija” un “prasība atstāt valsti” ir milzīga atšķirība. Man pašam paveicies tāda ziņa, ka vecāku ģimenes netika deportētas. Bet abu vectēvu māsu un brāļu ģimenes tika izvestas 1941. un 1949. gados. Mātes tēva Augusta Dambrova brālis Oskars Dambrovs, Lejasciema pilsētas galva, kopā ar ģimeni tika aizvests 1941. gada 14. jūnijā un nomira (vai nogalināts – to neviens nezina) 1943. gadā Kirovas apgabalā, Vjatlagā, kas bija daudzu latviešu nāves vieta. Mana vectēva ģimenē auga četras meitas. Četrus gadus, kopš 1949. gada marta izsūtīšanas līdz pat Staļina nāvei, kāda no meitām centās uzturēties lauku mājās Sinoles pagastā “Silmalās” kopā ar vecākiem. Ar aprēķinu – ja gadījumā notiktu jauna izsūtīšana, tad vismaz kāds no bērniem varētu būt kopā ar vecākiem Sibīrijas moku ceļā. Viena no šīm četrām meitām bija arī mana māte, kuŗa aizgāja Mūžībā pagājušā gadā. Manu tuvinieku vienīgais noziegums bija tas, ka viņi mīlēja Latviju un palika tai uzticīgi. Iespējams, man pienāktos atvainoties lasītājiem, jo komentārā izmantoju savas personīgās jūtas, ģimenes vēsturi. Bet ir laiks, kad citādi nevar. Patiesībā ir vērtīgi no lielo politiku paraudzīties no vienkāršā cilvēka pieredzes skatupunkta.

SALLIJA
BENFELDE

“Latvija! Latvija! Latvija!” Tik daudz laimīgu, smaidošu cilvēku un tik daudz sarkanbaltsarkano karogu pie Brīvības pieminekļa Rīgas centrā Latvija laikam nebija pieredzējusi kopš neatkarības atgūšanas. “Latvija ir liela! Tā ir Latvijas tautas uzvara!”, sacīja hokejisti pie brīvības pieminekļa, kur tos sagaidīja trīsdesmit tūkstoši cilvēku. Un tas bija paldies no sirds par atbalstu, kuŗu puiši juta visā pasaules čempionāta laikā. Rīgas pili, sveicot komandu, Valsts prezidents Egils Levits sacīja: “Jūs un brīdī devāt tautai vienotības sajūtu, ka mēs saderam viens ar otru, un šādi brīži ir reti.” Un tā tiešām tas bija, ne tikai latvieši, arī tie, kuŗu dzimtā valoda nav latviešu, tie, kuŗi ikdienā runā krievu valodā, čempionāta laikā sauca: “Latvija!”, tērpušies hokeja izlases kreklos Latvijas karoga krāsās vai turot karogu rokās gan Rīgā, gan Daugavpilī, gan citviet Latvijā. Hokejs vienotība, uzvara ļāva sajūst šo vienotību, pleca sajūtu, ko ikdienā nereti pazaudējam. Protams, latviešus apvieno dziesmu un deju svētki, kas ir kā mūsu kopā sanākšana no visas pasaules, bet tie nekad tā visus neapvieno.

Latvijas sabiedrība ir sašķelta ne tikai etniski, bet šī etniskā sašķelšanās, kas sev nes līdzī arī pilnīgi pretējās ideoloģiskas nostādnes starp Rietumiem un Austrumiem, ir bīstama. Šīs pretējās nostādnes sevišķi asi jūtam pēdējā gada

laikā, kad Ukrainā notiek kuŗš. Pirmais jautājums, protams, ir par patiesībā nenotikušo citu tautību, it sevišķi krievu valodā runājošo, integrāciju Latvijā. Jāatzīst, ka vainot tajā mēs tomēr vispirms varam paši sevi. Ne tādēļ, ka nevajājām, smagi nesodījām vai nelikām cietumos, ne tādēļ, ka nemēģinājām izsūtīt tos, kuŗi neprot latviešu valodu un to pat negrasās mācīties. Mēs vienkārši mierīgi visam ļāvām notikt tā, kā notiek. Un, lai cik neticami tas varētu likties, daudzi joprojām, dzīvojot šeit, jūtas, kā Padomju Savienībā, jo viņu dzīvēs nekas nav mainījies. Teorētiski viņi, protams, zina, ka dzīvo Latvijas valstī, ka tā vairs nav Padomju Savienība un ka tādas PSRS vairs sen nav. Žurnālistu sarunās ar šiem nu jau gados vecākajiem cilvēkiem atklājas, ka viņi nejūt, ka kaut kas būtu mainījies, jo viņi var un visur runā tikai krievu valodā, bērni un tagad jau mazbērni mācās skolās ar krievu mācību valodu un līdz pat pēdējam laikam viņi ir svinējuši savus okupācijas laika svētkus, gājuši saviem karogiem un ziediem godināt atbrīvotājus no fašistiem, pat nepiemēnot un nezinot par sabiedrotājiem, nezinot, kā un kāpēc sākās Otrais pasaules kuŗš, pat nenosaukot par Hitleru un Staļina sadarbību līdz tā sākumam. Jo viņu skolās par to nerunāja, viņu sabiedrībā arī par to

nezināja un neinteresējās. Tagad pēkšņi viņiem atgādinām, ka te ir Latvija, te latviešu valoda ir valsts valoda un te ir citi likumi un cita izpratne par vērtībām.

Protams, valodas zināšanas vajag prasīt, jānodrošina latviešu valodas kursi un, protams, svētkus ar saviem karogiem un Staļina portretiem, Krievijas armijas formās viņi var svinēt Krievijā, ne Latvijā. Tomēr manuprāt ir vietā atcerēties, ka ar naidu neko panākt nevar jeb kā kā saka sen zināms sakāmvārds – miers baro, nemiens posta. Nav iespējams panākt isā laikā to, kas nav izdarīts 30 gados, piespiežot ar varu. Acimredzot ir jāprot atrast arī pozitīvus, vienojošus, būs vajadzīga arī pacietība. Zināmā mērā pret šiem iedzīvotājiem ir jāizturas kā pret migrantiem, kurus jāintegrē sabiedrībā, neaizmirstot arī pieklājīgi, bet noteikti prasīt no viņiem Latvijas likumu un vērtību ievērošanu. Ne velti socioloģiskie pētījumi liecina, ka vislielākā nozīme integrācijas veicināšanā ir uzņemošajai sabiedrībai – tāpat mums, Latvijas pilsoņiem. Piemēram, domāju, ka pēdējā laikā diezgan populārais sauklis: “Atkrieviskosim Latviju!” var radīt tikai vēl papildu naidu latviešiem un krievu valodā runājošajiem. Manuprāt drīzāk vajadzīgs ārlietu ministra Edgara Rinkēviča nesen kādā diskusijā sacītais, ka vajadzētu domāt:

“Latviskosim Latviju!” Jebkuŗā gadījumā tas nebūs izdarāms ne viegli, ne ātri un ne ar naidu, un ar varu. Lojālitate nerodas, ar varu spiežot mīlēt Latviju.

Tomēr vēl daudz bīstamāki manuprāt ir tie, kuŗi ir Latvijas pilsoņi, daudzi no kuŗiem arī pēc tautības ir latvieši, ne viens vien ir ievēlēts arī Saeimā, bet viņus interesē ne jau Latvija. Protams, vārdos viņu lielāko tiesu Latviju mīl bezgalīgi, un pirms Krievijas plašā iebrukuma Ukrainā pagājušajā gadā, nereti tik pat skaļi mīlēja Krieviju. Tagad par Krieviju klusē, tikai visu laiku žēlojas, ka krievu valodā runājošajiem šeit neesot tiesību, patiesībā ar to domājot, ka viņiem nav privilēģiju.

Sestdien, 27. maijā, Rīgas centrā, pie Brīvības pieminekļa uz akciju pret valdības īstenoto politiku, kas vairāk gan izskatījās, kā aicinājums uz apvērsumu, pulcējās vairāki tūkstoši cilvēku. Latviski klātesošos uzrunāja partijas “Latvija pirmajā vietā” līderis Ainārs Šlesers, savukārt partijas “Stabilitātei!” vadītājs Aleksejs Rošļikovs uzrunu teica krievu valodā. Un, protams, Latviju laimīgu padarīt varētu tikai tad, ja Šlesers un Rošļikovs būtu valdībā. Vēl martā partijas konferencē, Ainārs Šlesers savā runā atklāti teica: “Ja Pilēns ir prezidents, tad Kariņa nav. Nevajag tautai gaidīt un mocīties, redzot Kariņu un Levitu vēl trīsarpus gadus. Mēs strādāsim

pie tā, lai viņus abus iznes ar kājām pa priekšu.” Tobrīd Pilēns vēl pat nebija apstiprinājies, ka kandidēs, un Apvienotais saraksts viņi nebija izvirzījis. Šodien, 29. maijā, Šlesers paziņoja, ka atbalstīs Pilēnu prezidenta vēlēšanās, acimredzot cerot kādus politiskus “iznest ar kājām pa priekšu.” Savukārt Rošļikovs jau aprīlī ir atklāti melojis par Valsts prezidenta Egila Levita pilsonību tiešsaiste sociālā tīklā *TikTok*, sakot: “Mums ir svarīgi, kas notiek šeit, nevis pie jums tur, Rietumos. Mēs atšķirībā no jums, Egil Levita kungs, esam šeit dzimuši un šeit dzīvojam. Mums atšķirībā no jums ir tikai viena, Latvijas pase, kuŗu mēs mīlam un cienām.”

Šo politiku rīcība nepārsteidz, bet pārsteidz tas, ka Drošības dienestiem joprojām izskatās, ka viss ir kārtībā un ka šie cilvēki un viņu tuvākie atbalstītāji joprojām nav saukti pie atbildības. Mēs, protams, varam izmisīgi censties integrēt sabiedrībā cilvēkus, kuŗi lāgā nesaprot un negrib saprast, ka dzīvo Latvijā, bet kā integrēt Latvijā Saeimas deputātus?

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība “Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Vai hokejs apvienos Latviju?

“Es domāju par karu, par Ukrainu, par savu dzīvi...”

26. maijā Latvijas Nacionālajā mākslas muzejā notika gadskārtējās Purviša balvas pasniegšanas ceremonija, kurā augsto novērtējumu par mūža darbu mākslā piešķir izcilajai tekstilmāksliniecei **Edītei Pauls-Vignerei**.

Viņa ir viena no aizv. gs. 60. – 90. gadu māksliniecēm, kas ienesa jaunas vēsmas latviešu tekstilmākslā – ansambļa principu, vērienu, inovatīvus risinājumus. 2019. gadā šī perioda darbi tika izstādīti krāšņā personalizētā “Kafijas kantāte”. E. Pauls-Vignere ir komponista Raimonda Paula māsa. “Kā brālis improvizē, tā arī es. Man pat nevajag metus,” saka māksliniece.

Šai laikraksta numurā piedāvājam mūsu lasītājiem mākslinieces atmiņas un pārdomas par dzīvi un mākslu. (Pierakstījusi žurnāliste Līga Blaua.)

Es domāju par karu

Es domāju par karu. Diemžēl... Esmu dzimusi 1939. gadā, atceros karu un domāju par bērniem, kuri tagad briesmīgi cieš Ukrainā. Es atceros naivo bunkuriņu, ko mans paps kara laikā izraka dārza stūrī, lai mums būtu, kur paslēpties. Atceros starmešu gaismas, kas naktīs plauksnījās debesīs, sirēnu kaušanu. Kad viss noklusa, opaps skrēja skatīties, vai mēs dzīvi. Viņš netālu no mums dzīvoja.

Otras kara laika atmiņas man ir no Vidrižiem, kur 1944. gadā aizbraucām pie mammas māsas Annas, kādu laiku tur pavadījām, un tur notika liela nelaime ar manu brāli. Kaimiņu puisis bija atradis patronas, abi ar Raimondu stāvēja pie krāsns, meta tās ugunī, un tad bija pamatīgs blikšķis. Es stāvēju gabaliņu tālāk un redzēju, kā Raimonda seja pārklājās melnām, sīkām lāsītēm. Pēc tam visa seja uztūka un sāka pūžņot. Acis aizgāja ciet. Mamma bija drausmīgā izmisumā, baidījās, vai puika nav zaudējis redzi. Viens deliņš, kas piedzima pirms Raimonda, nomira, un tagad atkal ar bērnu notiek nelaime. Raimondam bija kādi astoņi gadi. Vidrižos tikko bija ienākuši krievi. Visi drausmīgā paskatā – noskrandušās *pufaiķās*, netīri, bet viņiem bija ziede pret šāviņu apdegumiem, un Raimondu ar to sadakterēja. Tas bija brīnums, ka seju saglāba.

Otrs brīnums notika ar papu. Viņš no Rīgas bija kājām nācis pie mums uz Vidrižiem un pa ceļam uzgājis virsū vācu pirmajai līnijai, atskanējās – *halt!* Paps mācēja vāciski, teicis, ka iet pie sievas un bērniem, un vācieši viņu palaida. Ja paps būtu iekļuvis krievu līnijā, tas varēja beigties traģiski. Zinot, kā viņi tagad rikoja Ukrainā, nav šaubu, ka krievi papu nošautu. Viņam bija sargenģeļi, visu dzīvi kāds viņu

vienmēr sargāja. Mums ģimenē bija divaina situācija – viens papa brālis bija leģionā, otrs krievu armijā. Vasilis, kas bija krievu pusē, krita pie Kurskas, un viņa kapa vietas mums nav.

Atgriezāties mājās Ilģuciemā, Nordeķu ielā 8. Dārza blakām mūsu bunkuram bija sprāgusi bumba, tas bija izārdīts. Bail iedomāties, kas būtu noticis, ja tādā brīdī mēs tur slēpušies. Kara atbalsis skanēja vēl ilgi pēc tam. Nesprāgušas bombas un šāviņi bija visās malās. Spilves pļavas pilnas, un brālis atkal izdarīja muļķību. Šķūnīti ķimerējās ar atrastu patronu. Tā sprāga un gandrīz norāva brālim pirkstu. Raimonds tad jau mācījās spēlēt klavieres. Es mudīgi skrēju pie opapa, viņš pa pusei norauto pirkstu stingri sasaitēja. Par laimi tas normāli sadzija, bet rēta kā atgādinājums palikusi uz mūžu. Kad paps uzzināja, kas noticis, brāli nežēlīgi noslānīja ar siksnu, lai tādas muļķības vairs nekad nenāktu galvā. Šodien par tādu rīcību kliegtu, ka tā ir vardarbība pret bērnu, bet tiem laikiem tā bija pareiza audzināšana, jo puikas neapzinājās, kāda traģēdija var notikt. Vienu Raimonda klasesbiedru spridzeklis sarāva gabalos. Mātei vienīgais bērns aizgāja bojā...

Vai dieniņ, kādas nelaiemes notika! Vajadzēja iekurus, sievas vāca malku un žāgarus. Mūsu mamma arī gāja uz Žundu, vilka laukā balķēnus, kas tur peldēja. Mana klasesbiedra mammīte bija salasījusi žāgarus, nepamanīja tajos spridzekli un, kurinot plīti, aizgāja bojā. Visa klase bijām bērēs. Tas laiks man palicis neizdzēšamā atmiņā.

Mana draudzene apprecējās ar puisī, kuņam nebija ne ausu, ne deguna. Puika būdams, sakropļots ar kara atstātu *dāvanu*. Visur tās mētājās. Man pazīstama ārste apprecējās ar aklu puisī, kuņš redzi tādā veidā bija zaudējis. Mans Ilģuciema kaimiņš Zigmunds Skujniņš to visu ir aprakstījis savos stāstos par Ilģuciemu. Viņš bija viens no sešiem brūtes brāļiem, kad 1947. gadā precējās mana papa jaunākā māsa Olga. Viņai tika sarīkotas kāzas, kādas tajos laikos var tikai iedomāties. Salaulājās ļoti skaistā ceremonijā Mārtiņa baznīcā ar sešām brūtes māsām un sešiem brūtes brāļiem. Es, ģērbta skaistā kleitiņā, nesu līgavas kleitas šlepi. Man vēl ir tāda bilde.

Zudušais Ilģuciems

Es domāju par Ilģuciemu. Mūsu bērniībā tā bija romantiska, ziedoša un brīnišķīgi sakopta apkaime. Visiem bija dārzi. Varēja iziet ārā plikām kājām, skriet pa zaļu zāli, pie upēņu un ērkšķogu krūmiem ēst ogas. Man nav dzirdes atmiņas, kas ir manam brālim, bet redzes atmiņa izcila. Visos sīkumos atceros bērniības Ilģuciemu – katru vietu, katru kociņu, katru zālīti, pirmās pienešes pavasārī. Atceros smaržas. Ceriņu, jasmīnu, liepziedu... Vasaras vakaros

dārzu pārņēma burvīgais matioli reibinājums. Ja man mūžā bijuši skaisti Ziemassvētki, tad tie ir tur – Ilģuciemā. Raimonds pie klavierēm spēlēja “Klusa nakts, svēta nakts”. Visas skaistākās atmiņas man saistās ar bērniības Ilģuciemu.

Ilģuciema iznīcināšana ir mans otrais karš, ko es piedzīvoju, kad sešdesmito gadu sākumā tika nojauktas ilģuciemiešu mājas, iznīcināti iekoptie dārzi un to vietā saceltas vienveidīgas daudzstāvenes, kuņās ievācās iebraucēji. Ilģuciemu burtiski izvaroja. Nojauca Balto muižu, nolīdzināja Baltos kalnus, vecie Ilģuciema iedzīvotāji tika padzīti. Manus vecākus no divstāvu mājas ar sešām istabām aizsūtīja uz Ķengaragu, kur kastītes mājā viņiem piešķīra pusotru istabu dzīvoklīti. Ilģuciema

bija arī bail kaut ko iebilst. Pēc otrreizējās krievu okupācijas viens no viņiem atgriezās un, atļauju neprasot, ievācās mūsu mājā. Pateica, ka viņš ir atbrīvotājs un viņam pienākas. Drīz vien no Krievijas ieradās visa viņa ģimene. Pievāca to mājas daļu, kur bija tualete, un mēs gājām uz tualeti ārā dārza malā, skrējām tur aukstās ziemās. Krievi dzīvoja kā kungi. Nemaksāja ne par elektrību, ne savas tualetes izvešanu. Par visu vajadzēja maksāt papam. Krievs aiz sienas pīpēja mahorku, pretīgā smirdoņa nāca mūsu istabā. Viņi radija mums neciešamus apstākļus – visu piegāniņa, izpostīja dārzu.

Sešus gadus tā mocījāmies. Tas bija ārpriests! Mamma vienā brīdī pateica, ka tā nevar turpināties, un tēvs rakstīja sūdzību

pas, braucām cauri Baltkrievijai, kas mums atstāja briesmīgu iespaidu. Sādzās uz soliēm sēž cilvēki, grauž *semečkas*, (saulespuķu sēkliņas - *Red.*) apkārt viss piesplaudīts ar melnām čaumalām. Iebraucot Ukrainā, pavērs pilnīgi cits skats. Dzeltēni saulespuķu lauki, milzīga gaļuma kukurūza, baltas mājiņas, apkārt glīti žogi, ziedoši puķu dārziņi. Gājām vienā sētā lūgt, vai nevaram viņu šķūnīti pārļaut nakti. Mūs ievēda ļoti tīrās istabās, garšīgi samieļoja, izguldīja baltos palagos gultā ar četriem spilveniem, kas ievilkti aptamborētās spilvendrānās. Cilvēki bija tik mīļi pret mums, kā pret visgaidītākajiem radiem.

Užhorodā, atpazīdams, ka mēs varētu būt no Latvijas, mūs uzrunāja kāds cilvēks, skolas mācību daļas vadītājs. Aicināja

Foto: Timurs Subhankulovs

mājā man bija darbnīca ar tēva gatavotajām lielajām stellēm – to visu es zaudēju.

Tas ir noziegums, ko izdarīja ar Ilģuciemu. Tie bija latviešu arhitekti, kas izplānoja un visur salika tās šausmīgās kastes, pelēkos klučus. Nojauca mana opapa skaisto māju, kuņu viņš pats uzcēla, strādādams smagā darbā Ilģuciema stikla fabrikā par stikla pūtēju. Karstums, spilgtā gaisma, ko izstaro izkausētais stikls, atstāja iespaidu uz redzi. Mūža pēdējos desmit gadus opaps pavādīja pilnīgā tumšā, un viņam, aklam cilvēkam, nācās piedzīvot izlikšanu no savas mājas, tās nojaukšanu, pārceļšanos uz dzīvokli, kur dienas bija jāpavada četrās sienās. Bez dārza, koku šalkām un puķu smaržām. Tas nav aizmirstams un piedodams, kas cilvēkiem tika nodarīts.

Nelaiemes sākās jau ar krievu ienākšanu Ilģuciemā. Pirmo reizi ar tiem saskāros 1940. gadā, kad mūsu mājā ienāca trīs krievu lidotāji un jautāja, vai nevar dabūt naktsmājas. Paps, pieklājīgs būdams, viņus ielaida, un

uz Maskavu Chruščovam. Atnāca atbilde, lai to lietu kārtojām tiesas ceļā. Tiesas spriedums krieviem atstāja vienu istabiņu, un viņi aizvācās.

Kādā reizē viens zaldāts iekāpa pa logu un nozaga visu vērtīgo, kas mums bija. Tā kā tagad krievi darās Ukrainā, tā viņi darīja te. Iznesa visu, ko varēja paņemt. Papa smokingu, mēteļi ar bebra apkaklīti, hūti – visas labākās lietas. No neatkarības gadiem man bija palikušas laka korpītes un skaista kleitiņa, arī tās paņēma. Mēs neko tādu nebijām pieredzējuši. Krievi uzvedās pilnīgi nenormāli, un viņi nemainās. Tieši tāpat tagad viņi rikoja Ukrainā – zog, atņēma, slepkavo...

Ukrainas pieskārieni

Es domāju par Ukrainu. Kad iestājās Mākslas akadēmijā, vasarā pēc otrā kursa kopā ar Aiju Zarvicku devāmies ceļojumā uz dienvidiem. Studentiņiem naudas nav, braucām ar autostopiem. Tolaik visi tā brauca, un nekas sliktas nenotika. Lietuvā izstaigājām skaistās Kuršu kā-

uz savu māju, iedeva mums šķēres, lai ejam dārza un griežam vīnogu ķekarus. Saēdāmie saldas, garšīgas ogas, sula tecēja gar zodu. Braucot cauri Ukrainai, ieraudzīju, ka viņiem ir garšpaltvainās aitas, kādas līdz tam nebiju redzējuši, un pie vieniņiem saimniekiem sarunāju, ka viņi man atsūtīs vilnu. Divi lieli maiši pienāca. Uztaisīju darbu “Korridā”, kuņā vērsis man ir ar gaļo Ukrainas aitu vilnu, ko nokrāsoju melnu. Citās krāsās sakrāsotu vilnu izmantoju darbos “Zaļā zeme, Nakts”. Tā man ir Ukraina. Nekad to līdz šim neesmu stāstījis. Draudzība ar ukraiņiem, kas man sūtīja vilnu, turpinājās arī pēc tam. Ukraina manās domās dzīvo jau sen, tāpēc tagad ļoti pārdzīvoju par ukraiņiem. Nav dienas, kad nedomātu un nelūgtos, lai tās šausmas beigtos. Kad krievi 2014. gadā iegāja Krimā un okupēja Donbasu, es savai izstādei “Koronetes” uztaisīju kronīti “Maidans”. Tas ir mans Ukrainas sājū vainags.

(Turpinājums 14. lpp.)

Ar “atslēgas vārdu” – atbildība

Saeimas deputāte Irma Kalniņa (JV) intervijā Ligitai Kovtunai

Kā jūties jaunajā *ampluā* – Latvijas Republikas Saeimas deputāte?

Jūtos lieliski – kā jūtas cilvēks, kas saņēmis uzticības mandātu darboties savas valsts labā un reāli būt nodēris. Protams, atbildība ir milzīga, pirmām kārtām to vēlētāju priekšā, kas ar savām balsīm ļāva man “pacelties” *Jaunās Vienotības* sarakstā no 39. un 4. vietas. Uzņemoties šo atbildību, ļoti daudz strādāju un mācos, citīgi lasu dokumentus, domāju, pētī. Man uzticēts darbs vairākās komisijās – Ārlietu, Ētikas, sadarbības grupās ar citu zemju parlamentiem, vadu sadarbības grupu ar Kanadu, mūsu stīpro un uzticamo NATO sadarbības partneri. Šobrīd NATO jautājumi ir pašā priekšplānā, protams, un man ir svarīgi, lai ikvienā es būtu labi sagatavojusies un lemtspējīga. Šo ceļu politikā esmu uzņēmusies, un man tas jāveic godam. Kā to darīja mans dzīvesbiedrs Ojārs Kalniņš, sava mūža lielāko daļu kalpojot Latvijai – bija pirmais neatkarīgās Latvijas vēstnieks ASV, tad, pārceļoties uz dzimteni – Latvijas institūta vadītājs astoņus gadus, tad, Saeimā vadot Ārlietu komisiju. Pēc viņa aiziešanas Mūžībā skaidri sapratu – man vajag un es varu Ojāra darbus turpināt. Būdamā viņam blakus un visās lietās dzīvoju līdzī, biju sapratusi, ko tas nozīmē – iesaistīties savas valsts, jo īpaši ārpolitikas procesos, apzinājos to milzu atbildību. Pavisam jauns un nezināms gan man bija balotēšanās un vēlēšanu, precīzāk sakot – priekšvēlēšanu kampaņas process. Tālab gāju pati savu ceļu, kā to sapratu, un, kā izrādās, cilvēki gan Latvijā, gan diasporā pieņēma lēmumu man uzticēties.

Latvijā esi pazīstama kā etiķetes un protokola speciāliste, bijusi mācībspēks Latvijas Mūzikas akadēmijā, palīdzējusi daudzām amatpersonām atjaunotajā valstī izprast un ievērot tās uzvedības normas, etiķeti, kas “strādā” starptautiskajā diplomātijā.

Jā, gan, manu “skolēnu” skaitu lēšu ap četriem tūkstošiem, un viņu vidū ir valsts darbinieki, uzņēmēji, valsts protokola un sabiedrisko attiecību speciālisti, mākslinieki. Šai darbā ir svarīgi prast sadarboties ar dažādu uzskatu, tostarp politisko, cilvēkiem. Tas ļoti palīdz deputātes darbā. Un etiķete taču ir cieši saistīta ar ētiku.

Droši vien nav viegli strādāt vienā telpā ar pretēju politisko uzskatu cilvēkiem...

... nav gan! Īpaši ar cilvēkiem, kas nesodīti atļaujas paust Latvijas valstij naidīgu viedokli. Tie ir skumji brīži. Bet tos līdzsvaro veiksmīgs, produktīvs darbs kopā ar savas partijas, ar *Jaunās Vienotības* cilvēkiem, ar gaišiem un patriotiskiem cilvēkiem no citiem politiskajiem spēkiem. Esmu dzimusi Svaru zīmē, 7. oktobrī, acimredzot man zvaigznēs ierakstīts, ka visu mūžu

Irma Kalniņa: “Manas varones ir mana vecāmāte Minna un ukraiņu mātes, sievas, meitas, māsas. Minna izcieta 16 gadus Sibīrijas vergu noimetnē, lai pēc tam atgrieztos padomju okupētā dzimtenē. Ukraiņu sievietes tagad cieš no Putina režīma vardarbības. Kā deputāte darīšu visu, lai mūsu zemē – un Ukrainā – okupācijas vara nekad, nekad neatgrieztos!”

jābūt atsvarā pretējam, negatīvam spēkam.

Atjaunotās Latvijas rītausmā, būdama politiķa un diplomāta sieva, bijī no tiem, kas pārstāvēja filantropijas atdzimšanu. Joprojām darbojies Anglikāņu baznīcas zupas virtuvē. Vai, tavuprāt, filantropijas ideja mūsdienā Latvijā ir labi iedzīvojusies?

Jā, noteikti, un spilgtākais apliecinājums tam ir fakts, ka Latvija līdz ar Igauniju ir valstis, kuŗas visvairāk ziedojušas Ukrainai. Tas ir ļoti pārliecinošs sabiedrības brieduma apliecinājums! Un to es allaž mēģinu skaļi atgādināt starptautiskajās auditorijās, kur man kā deputātei, savas valsts parlamenta pārstāvei, jāpiedalās.

Runājot par, kā tu saki, filantropijas tradīciju, – tās iedīgi meklējami Amerikā. Ņujorkā, kur savulaik kopā ar vecākiem dzīvoju (cita starpā, viņi bija demokrāti – atšķirībā no latviešu vairākuma, kas ir republi-

izveidoji Diasporas atbalsta grupu. Tādas līdz šim nav bijis. Kāpēc tev tāda likās vajadzīga?

Kopš abi ar Ojāru 1999. gadā pārcēlāmies uz Latviju, nekad nav zudusi mana interese par to, kas notiek manā mītnes zemē Amerikā. Galu galā man taču tur dzīvo radi. Turpinu lasīt “*The New York Times*”, “*Wallstreet Journal*” u. c. – tagad gan vairāk tos rakstus, kur runāts par Ukrainu, Ķīnu, Baltiju. Taču šobrīd manas domas pārņēmusi Latvija, tāpēc netērēju daudz laika ikdienišķām Amerikas ziņām. Vairāk mani interesē, kā dzīvo latvieši Amerikā, kā tuvināt Latvijai cilvēkus diasporā, un otrādi – kā Latvijā darīt zināmu par tautiešu dzīvi ārpusē.

Es piedzimu Ņujorkā, bēgļu ģimenē, un tā bija politiskā trimda. Tagad cilvēki dodas pasaulē, ekonomisku apsvērumu vadīti. Vai viņi noturēs savu latvietību, vai, ieguvuši zināšanas un profesionālo pieredzi, atgriezīsies Latvijā? Lūk, šie ir sarunu loki, ko apspriežam mūsu grupā. Un vēl arī, protams, par to, kā manas paaudzes trimdas mantojumu nodot tālāk jaunajiem un

izdevēju vārdā vēlos jums likt pie sirds!

Neapšaubāmi, preses un moderno mediju loma diasporas un Latvijas saziņā ir ļoti liela. Par to īpaši pārliecinājos priekšvēlēšanu laikā, kad Amerikas tautieši ļoti bieži jautāja “kam likt krustiņu?” Viņiem trūka informācijas. Un jo lielākā daudzveidībā tā tiks piedāvāta – drukātā veidā, digitāli, portālos, ziņu izdevumos, sižetos utt. – jo pilnīgāka un sasniedzamāka būs informatīvā telpa. Diasporas grupa strādā ar vairākām valsts institūcijām – ar Kultūras ministriju, kuŗas pārziņā ir jūsu – mediju lietas, ar Izglītības, Veselības ministrijām u. c. Top nākamo četrus gadus Diasporas stratēģija, kas iezīmēs laika posmā no 2024. līdz 2028. gadam paveicamo. Tas ir tuvāko mēnešu intensīvs darbs.

Mūsu saruna notiek laikā, kad sparīgi tiek apspriestas nākamā Valsts prezidenta kandidātas.

Un mana sirds iepukstas straujāk, kad apzinos – es taču būšu viena no simt deputātiem, kas balsos! Tā ir ļoti liela atbildība. Esmu gandarīta, ka aug-

Pēdējais foto ar dzīvesbiedru Ojāru Kalniņu

kā uzlabot Latvijas cilvēku izpratni un attieksmi pret diasporu. Ar Diasporas likumu vien nepietiks, un tas, kā citkārt likumi, ir uzlabojams.

Te savukārt ļoti liela loma būtu diasporas medijiem, respektīvi, valsts atbalstam tiem, lai varētu tos veidot pēc satura un formas atbilstošus mūsdienas augstākajām prasībām. To arī mūsu – diasporas mediju,

stajam amatam tiek virzīts Edgars Rinkevičs – mana uzticība viņam ir simtprocentīga. Šai drāmatiskajā kaŗa laikā mūsu Valsts prezidentam ir jābūt spēcīgam, zinošam, pārliecinātam, ārpolitikas jomā nobriedušam cilvēkam, ar diplomātiskajām spējām un pieredzi, ar valodu zināšanām, stāju, atpazīstamību Eiropā, pasaulē, NATO. Uz šiem faktoriem balstīšu savu balsi.

Kļuvusi Saeimas deputāte, tu

“Es domāju par karu, par Ukrainu, par savu dzīvi...”

(Turpināts no 12. lpp.)

Ukrainā notiekošā iespējams esmu veidojusi vēl citus darbus. Skatos ziņas, un redzētais dod impulsus. Tā radās darbs, kas saucas “Gaisma. Tumsa. Asinis”. Tie ir skarbi motīvi – asinis, ciešanas, sāpes, bet tikai tā spēju izteikt savas emocijas. Es nesaprotu un nekad neizpratišu krievu rīcību un vienas pasaules daļas iecietību pret Krievijas agresiju, mēģinājumus notušet vājpriatīgās traģēdijas apmērus, arī daļas valstu līderu joprojām koķetēšanu ar Putinu, ANO glēvumu un nevarību, kas apliecina šīs organizācijas bezjēdzību.

Tas ļaunuma apmērs nav aptverams, bet es ceru, ka Krievija saņems sodu. Nav šaubu, ka Ukraina tai pieprasīs par visu atbildēt, sameklēs katru, kas ir saucams pie atbildības, un visi tiks tiesāti. Tāds ļaunums nedrīkst palikt nesodīts, un mans mākslinieces pienākums ir ar saviem darbiem likt tādi tiesas dienai pienākt. Es nedrīkstu kļūst. Manās sajūtās ir palikuši Ukrainas pieskārieni – siltā kurkūzas maize, saldās vīnogas, cilvēku labestība un dāsnums. Tādi pieskārieni neaizmirstas un silda visu mūžu.

Esmu dzīvojuši divas dzīves

Es domāju par savu dzīvi. Esmu padomju laika produkts. Es to apzinos. Esmu dzīvojuši divas dzīves, un tā bijusi drausmīga sajūta. Man vienmēr bija mazvērtības kompleksi. Domāju – neesmu nekas īpašs, bet man laimējās iestāties Mākslas akadēmijā, nokļūt pie tāda lieluma un augstas inteligences cilvēka, kāds bija tekstilmākslas profesors Rūdolfs Heimrāts, un tad likās, ka visa dzīve ir skaista. Dabīgi, ka mēs bijām PSRS Mākslinieku savienības biedri, un dzīve bija jādzīvo tajā sistēmā, jo citu iespēju mums nebija. Visiem bija pasūtījuma darbi, bet es nekad neesmu audusi kaut ko ideoloģiskai nodevai. Tas, ko mākslinieki auda, gleznoja, kādus pieminekļus kala, bija atkarīgs no katra kā cilvēka. Mākslinieku grupa reiz Maskavā bijām darbnīcā pie viena tēlnieka. Viņam tur stāvēja Ļeņina biste. Viņš glaudīja Ļeņina galvu un atklāti pateica: “Tā ir mana maizīte...” Godīga atbilde. Mums arī pilna Latvija bija ar Ļeņina pieminekļiem un krūšutēliem, un tos veidoja mūsu tēlnieki. Arī to milzīgo monstros – okupācijas pieminekli, ko tikai pirms gada beidzot nogāza, veidoja labi zināmi mūsu tēlnieki (*Aivars Gulbis un Ļevis Bukovskis – L. B.*).

Lietuvieši un igauņi savā stājā bija daudz stingrāki. Mēs bijām ļoti padevīgi. Dekorācijai mākslai, par laimi, bija sava taciņa, un mēs necietām. Ja mākslinieks pats gribēja savā darbā ielikt sirpi un amuru, tā bija viņa izvēle, bet citādi vismaz tekstilmāksla tāda veidā netika izmantota. Tēlnieki, kas netaisīja pasūtījumu darbus ar padomju kaņavīriem, šautenēm un sarkanajām zvaigznēm, izdzīvoja, privātos pasūtījumos veidojot kapu

pieminekļus. Visu cieņu tiem, kas nekalpoja padomju varai un, nepieņemdami šādus pasūtījumus, no tās norobežojās, lai gan materiāli tāpēc cieta.

Pirms Krievijas iebrukuma Ukrainā Maskavā notika triennāle, kurai tika ņemti mani darbi. Aizgāja lielie privātie darbi, kroniņi, mazās bildītes, veidotas ar stikliņiem un pērlītēm. Izstādi Caricinā bija apmeklējuši 65 000 skatītāju, tas ir daudz. Tā bija mana otrā personālistāde Maskavā. Pirmā notika pirms četrdesmit gadiem Centrālajā izstāžu zālē. Par katru iespēju mūsu māksliniekiem izstādīties ārpus Latvijas es priedājos, jo mums ir maz tādu iespēju, tas maksā lielu naudu. Es biju iedevusi darbus izstādei Meksikā, un viena liela tekstilija neatgriezās. Izstādes katalogā, ko man atsūtīja, tā ir, bet vēl šodien nav atbildes, kur tas darbs palika un kāpēc netika atdots. Tas ir ļoti negodīgi. No Caricinā izstādes visi mani darbi atnāca atpakaļ, bet varēja arī neatnākt, jo tūlīt sākās karš. Tagad gan es nekādā gadījumā savus darbus nedotu nevienai izstādei Krievijā. Jebkāda sadarbība ar šo valsti nav vairs iedomājama.

Kad izstādes rīkotāji atbrauca pie manis, pirmais jautājums, ko viņi man uzdeva: “Kāpēc jūs ienīstat krievus?” – “Tāpēc, ka no jums baidās...” pateicu un neļāvu viņiem tālāk turpināt šo sarunu. Nezinu, ko tā sievietē,

Edīte Pauls-Vignere. Trešā paaudze. 1985. Vilna, lini, dabīgs zīds, sizals, sintētika, metāla diegi, gobelēns, jaukta tehnika. DMDM kolekcija // Publicitātes foto

kuņa to man jautāja, tagad domā par prātam neaptveramo, ko viņas valsts nodara Ukrainā.”

Senā godība zudusi

Es domāju par māju, kurā dzīvoju vairāk nekā četrdesmit gadus. Ienācu te 1980. gadā, kad manu kooperatīvo dzīvokli un vecāku dzīvokli samainījām kopā uz šo. Nams Artilērijas ielā savā laikā piederēja vienam baltvācietim, viņš visu bija nomaksājis, tāpēc varējām dzīvokļus privatizēt. Man te patika, jo māja ir iekšpagalmā un uzkalniņā. Vecie iemītnieki stāstīja, ka pie mājas

Maestro Raimonds Pauls ar māsu tekstilmāksliniecei Edīte Pauls-Vigneri // Foto: Anete Janševica

ieejas trepēm baltvācietim bijušas divas laivas. Tā vairs nebija, bet pagalmā vēl pasakaini ziedēja un smaržoja jasmīnu krūmi. Bija laterna un strūklaka. Soliņš, kur pasēdēt. Klusums visapkārt, nekādu ielas trokšņu. Bet padomju laikā visi dzīvokļi tika pārvērsti par komunālajiem, katrā pa vairākiem ģimeniem, un nams pamazām zaudēja savu kādreizējo pievilcību. Pagalmā nav vairs nekā no skaistuma, kas te bija. Nav pat zaļas zālītes. Dzirdu, kā sētniece katru dienu pagalmā kasa smilti, putekļi iet pa gaisu. Katru mēnesi mājas apsaimniekošanai no manis paņem 50 eiro, citi arī maksā, bet nav redzams, kur tie līdzekļi pa-

las, staigāju ar grūtībām. Džeina Fonda teica, ka nodzīti zirgi jānošauj. Varu to teikt arī par sevi. Katru dienu mokos ar sāpēm, bet man ļoti gribas sagaidīt kādas pārmaiņas. Valdību, kas tiešām strādātu Latvijai un valsts labumam.

Gribu piedzīvot līderi

Es domāju par to, ko vēl gribētu piedzīvot. Man ir burvīga grāmata “Tev mūžam dzīvot, Latvija. Latvijas 20 gadi (1918–1938)”, ko es turu sev blakus kā Bibli. Tā dāvināta mana papa brālim Vasīlijam, kas krita pie Kurskas, 1938. gada 29. maijā beidzot Rīgas 7. pamatskolu. Tajā ir ieraksts: “Līdz ar šo valdības dāvanu novēlam dzīvē sekot visām labām atziņām, ko esat skolā guvuši, turēt godaprātu, sargāt tikumu, mīlēt daiļumu un ziedot visus savus spēkus Tēvijai Latvijai.” Parakstījuši Izglītības ministrs Tentelis un skolas pārzinis Turjānis. Es viņu vēl paspēju redzēt, kad gāju 7. pamatskolā.

Šajā grāmatā ir viss: Latvijas dibināšana, mūsu karoga un Brīvības cīņu vēsture, ekonomika, zemkopība, kultūra, mūsu dzejnieku darbi. Es vainoju *nacionāļus*, kuri bijuši visās neatkarības laika valdībās, ka šī grāmata nav izdota krievu valodā un katram skolas beidzējam pasniegta dāvana, lai viņi izlasa patiesību par Latvijas vēsturi. Paps man teica, lai šo grāmatu glabāju, un esmu to sargājusi līdz šai baltai dienai. Ko es ar to, maza būdama, izdāru! Tajā bija arī Oskara Kalpaka bilde, un es to izņēmu. Biju iemīlējusies Kalpakā. Viņš bija tik skaists! Man ļoti patika, visu dzīvi ir paticis. Tā bildīte man ir saglabāta, ieliku rāmīti, un tā vēl arvien stāv manā grāmatu plauktā.

Es gribu piedzīvot līderi. Var lamāt Ulmani, bet uzskatu, ka pie kulta rašanās ir vainīgi cilvēki, kas šo kultu rada. Ne jau Kārlis Ulmanis sevi slavināja, bet dzejnieki, kā Edvarts Virza, arī citi, un Ulmaņa kultu radīja tauta. Putinu arī radīja krievu tauta, un tā ir tikpat līdzvainīga par Krievijas noziegumiem Ukrainā kā Putins.

Taču Ulmanis nebija varmāka, nerausa sev bagātības un īpašumus, negādāja par savu personīgo labumu, bet strādāja Latvijas

uzplaukumam, visas tautas labumam, un man gribas piedzīvot valdību, kura to darītu tagad. Es ceru, ka piedzīvošu labas pārmaiņas gan valsts, gan Rīgas vadībā. Dzīvoju blakus Brīvības ielai, redzu, cik tā ir pelēka un skumja. Es gribu redzēt Rīgu tikpat skaistu un sakoptu kā citas Latvijas pilsētas. Madona, Cēsis, Valmiera, Smiltene, Kuldīga, Talsi, Aizpute... Visas ir sakoptas. Es ar sajūsmu skatos televīzijā raidījumus, kuros jaunieši kopā ar suni ceļo pa Latvijas upēm. Tā ir tik brīnišķīga Latvijas atklāšana! Tā komanda ir fantastiska un pelnījusi lielu atzinību. Mazo upiņu krastos es ieraugu un uzzinu brīnumainas lietas, redzu, cik Latvijā ir lieliski cilvēki, kas dara labas lietas.

Tagad visi gaida, ko ievēlēs par prezidentu. Ukraini izdarīja ļoti veiksmīgu izvēli, ievēlot Zelenski par prezidentu. Šajā briesmīgajā laikā viņš ir kopā ar savu tautu, saprot to un spēj vienot. Visā, ko dara, viņš ir ar sirdi un dvēseli. Es gribētu, lai mums būtu prezidents, kas tautai dotu ticību un spēku neliekties. Ebrejiem ir sakāmvārds: jo tu vairāk lieksies, jo tev vairāk kāps uz muguras. Es vēlos prezidentu, kurš nepieļautu, ka mums kā tautai kāpj uz muguras. Latviešiem pietrūkst tā stingrā mugurkaula. Es milu savu tautu, lepojos ar mums, bet sāp, ka visiem liecamies un ļaujames tikt pazemoti. Dzirdu, ka latvieši vēl arvien runā krieviski, ja viņus tā uzrunā. Nu, nevajag to darīt! Ar brāļa sievu es nevienu vārda neesmu runājusi krievu valodā. No pirmās dienas, kad Lana te atbrauca, runāju ar viņu tikai latviski, un Lana ļoti ātri mācījās valodu. Tas bija pirmais, ko viņa te darīja, apguva gramatiku. Kāpēc krievi dzīvo te gadu desmitiem un elementārā sarunu līmenī nav iemācījušies valodu? Tā ir viņu attieksme pret mūsu zemi un latviešiem. Sautā mūs par fašistiem, bet fašisti ir tie, kas slepkavo Ukrainā un to atbalsta.

Man gribētos ļoti vispusīgu prezidentu, gudru un cienījamu kā valsts līderi. Cilvēku, kuram piemīt charisma. Man ļoti simpātīzē Baiba Braže, kas šobrīd ir augstā amatā NATO. Viņu zina pasaulē, un mums ir bijusi laba pieredze ar sievieti prezidentu. No visiem mūsu prezidentiem Vaira Vīķe-Freiberga bija ar vislielāko ietekmi pasaulē.

Jāskatās lielumā, tāpēc es gaidu pārmaiņas. Ļoti gribu tās piedzīvot. Mums pietrūkst lieluma. Vāvuļojam par sīkām lietām un neprotam iet uz lielumu. Mums ir dziļš provinciālisms, arī mākslā. Esmu apguvusi internetu un daudz ko tajā atrodu par mākslas virzieniem un izstādēm pasaulē. Mums ir ļoti daudz iespēju. Jaunajai paaudzei visi vārti ir atvērti, pasaule vaļā, bet daudziem pietrūkst izpratnes, cik grūti mums nācies atgūt neatkarību, un diemžēl tā isti mēs vēl arvien to neesam atguvuši.

Publikācija tapusi sadarbībā ar žurnālu “Levas stāsti”

Latvijas hokejistu garais ceļš līdz finālciņām

(Turpināts no 3. lpp.)

“Tribinēs šķiet, ka apskaujas visa valsts” – Šveices preses reakcija

“Papildlaiks ir tikai piedeva, istenība – saldais ēdiens. Tas nevar garšot nevienam šveicietim, jo latvieši iemet uzvaras vārtus. Atkal ekstāze, atkal brīdinājums par trokšņa limeni, atkal zosāda,” Šveices žurnālists Marko Lofels pēc otrdienas spēles pret Latviju uzsvēra izcilo gaisotni Rīgas arēnā un uzskaitīja trīs iemeslus, kāpēc viņa komanda iekļūs pasaules čempionāta pusfinālā.

Rūdolfs Balcers, Rodrigo Ābols, Kaspars Daugaviņš 2023. gada 23. maijā // Foto: Romāns Kokšarovs/AP/Scanpix

Treneris Fišers baidījās no spēles pret Latviju

Pasaules ledus hokeja čempionāta grupu turnīra pēdējā spēlē Šveicei neko neizšķīra, pirmā vieta apakšgrupā jau bija nodrošināta. Turnīra līdzrikošanai Latvijai zaudējums 60 minūtēs nozīmētu turnīra beigas. Galveno treneri Patriku Fišeru darīja bažīgu tieši šī starta pozīcija, viņš pēc spēles teica SRF.

“Mums šī spēle neko nenozīmēja, taču vajadzēja spēlēt pret ļoti motivētu komandu,” teica treneris, kušs veica izmaiņas sastāvā un pataupīja dažus līderus. Latviešiem bija “nazis pie rīkles”. Piedevām, tā ir stipra komanda. “Esmu lepns, kā sākām spēli. Man patika, kā mēs spēlējām,” Fišers teica pēc 3-4 zaudējuma papildlaika, norādot, ka komanda izmantojusi pareizo stratēģiju un nav ļāvusi pretiniekiem ieskrieties. Treneris atzina, ka no svētdienas lūkojas ceturtdaļfinālā virzienā.

Pirms ceturtdaļfināla

Noslēdzoties apakšgrupu pēdējām spēlēm, pasaules čempionātā zināmi visi ceturtdaļfināla pāri un līdz ar to atrisinājās arī lielais nezināmais – kur kura komanda spēlēs izslēgšanas turnīra pirmās spēles.

Divas ceturtdaļfināla spēles notika Rīgā, bet divas – Tampērē. Vēl pirms vakara spēlēm nebija skaidrības, kur notiks visi ceturtdaļfināla duļļi, jo tas bija atkarīgs no Latvijas likteņa – vai mājiniece spēlēs ceturtdaļfinālā, vai nespēlēs.

Līdz ar Latvijas iekļūšanu ceturtdaļfinālā un izcīnīto trešo vietu grupā kļuva zināms, ka mājiniece ceturtdaļfinālā tiksies ar Zviedriju. Izmantojot mājinieku priekšrocības, Latvijas izlase spēli aizvadīs “Arēnā Rīga”.

Pirms vakara pēdējām spēlēm

jau bija zināms, ka Somijas izlase ceturtdaļfinālā tiksies ar Kanadu, un spēle notiks Tampērē.

Kanadieši visos čempionātos kopš 2015. gada spēlējuši pusfinālā, tikai vienu reizi netiekot pie medaļām, bet Somijas hokejisti kopš 2011. gada tikai divreiz nav bijuši pusfinālā. Tādējādi kādai no regulārajām pusfināla dalībniecēm šoreiz pusfināls ies gaļām. Tāpat bija zināms, ka vēl vienā pāri tiksies Rīgas grupas uzvarētāja Šveice un Tampēres grupas ceturta vieta – Vācijas valstsvienība. Šī spēle risinājās

Kerkons panāca 3:0 Kanadas labā. Pirmajos divos periodos ritot līdzīgai ciņai, pēdējā perioda pirmajā daļā krietni vairāk pa pretinieku vārtiem meta uzvarētāji. Tomēr 57. minūtē, mainot vārtsargu pret laukuma spēlētāju, 1:3 panāca Tēmu Hartikainens. Somijai atkal nomainot vārtsargu, vārtus nedaudz vairāk nekā divas minūtes līdz spēles beigām ar gūtiem vārtiem izcēlās Tailers Tofoli. Dienas pirmajā spēlē Tampērē ASV ar 3:0 pieveica Čehiju. Rīgā dienas pirmajā spēlē Vācija ar 3:1 pieveica Šveici, bet Latvija ar 3:1 apspēlēja Zviedriju... Slovēnija un Ūngārija pametis spēcīgāko divīziju, un nākamgad viņu vietā starp 16 labākajām vienībām būs Polija un Lielbritānija

Mūsu hokejisti demonstrēja latviešu raksturu

Latvijas hokeja izlase pasaules čempionāta ceturtdaļfinālā bija nepiekāpīga, tāpēc Zviedrijas valstsvienība nekādi nespēja turnīra mājiniekus salauzt, sacīja aizsargs Timotijs Liljegrēns, kušs bija vienīgo vārtu autors zviedriem. “Šis ir sāpīgs zaudējums,” teica zviedru aizsargs Liljegrēns. “Mēs vēlējamies gaļāku turnīru. Mēs zinām, ka spēle būs sarežģīta, un es uzskatu, ka viņi nospēlēja labi. Mēs vienkārši nespējam gūt vārtus, nespējam viņus salauzt. Viņi neatkāpās. Latvijas izlase izmantoja savas iespējas, bet mēs ne.”

“Man viņu nav žēl”. Zviedrijas hokeja eksperti par zaudējumu

Zviedrijas hokeja izlasei “Arēna Rīga” atkal izrādījās neveiksmīga – tā 2021. gada pasaules čempionātā Rīgā nepārvarēja grupu turnīru, bet ceturtdien, 25. maijā, duļļi pret Latvijas valstsvienību apstājās ceturtdaļfinālā. Jau ceturto turnīru pēc kārtas zviedri neiekļuva pusfinālā, un vietējā hokeja sabiedrība pēc ceturtdienas spēles ir zināmā šokā.

Nesaudzīgs savos vērtējumos bija Zviedrijas valstsvienības leģenda Jonass Bergkvists. Viņš Zviedrijas izlasē izcīnījis olimpisko zelta medaļu, trīs reizes kļuvis par pasaules čempionu un valstsvienību pārstāvējis 286 spēlēs, kas ir otrais labākais rādītājs komandas vēsturē. Viņš uzskata, ka zviedri ļoti vieglprātīgi uztver

spēlēšanu valstsvienībā. “Spēlētāji domā, ka uzvarēt mazās hokeja valstīs ir viegli. Tad pienāca spēle pret Latviju, kas ar savu aizrautību cīnījās pilnā arēnā, un Zviedrijas izlases spēlētāji vairs nespēja tikt galā. Man viņu nav žēl, viņiem jāmacās no šīs kļūdas,” kritisks bija leģendārais zviedru hokejists.

Bet zviedru hokeja leģenda Sannijs Lindstrēms sacīja, ka zaudējums Latvijai ceturtdaļfinālā ir milzīga izgāšanās. Lindstrēma sašutumu var saprast, ja ielūkojas vēsturē. 1930. gadā laikraksts “Latvis” rakstīja: “Maza interese bija par pirmo hokeja spēles stundu: uz zviedru speciālista Svena Jensena interesanto lekciju noklausīties bija ieradušies tikai 14 sportistu.” Jensens bija ieradies Rīgā popularizēt Kanadas ledus hokeju, kā toreiz to sauca, bet latvieši spēlēja hokeju ar bumbu (bendiju).

Gribējās, lai pasaka nebeigtos Kanada – Latvija 4:2 (0:1;1:1;3:0)

Latvija savā pirmajā pusfinālā divreiz izvirzās vadībā, bet atzīst Kanadas meistarumu pārākumu.

Latvijas hokeja izlase 27. maijā, savā pirmajā pasaules čempionāta pusfinālā ar rezultātu 2:4 (1:0, 1:1, 0:3) piekāpās Kanadas izlasei. Tādējādi Latvijas hokejisti svētdien pasaules čempionātā cīnīsies par bronzas godalgām. Latvijas izlasei spēles sākums izdevās aktīvs, bet lēnām ripas kontroli pārņēma Kanadas izlase. Tomēr devītajā minūtē Latvijas izlase pozicionālā uzbrukumā izvirzījās vadībā. Kristaps Zīle izdarīja tālu metienu pa vārtiem, Richards Bukarts pēc rikošeta savāca ripu un uzmeta vēlreiz. Dans Ločmelis bija pirmais pie vārtsarga atvairītās ripas un ar ātru metienu guva vārtus, būdams precīzs otrajā mačā pēc kārtas. Artūrs Šilovs turpināja Latvijas izlases vārtos spēlēt ļoti droši, bet brīdi vēlāk Tailers Tofoli ar nūjas neērto pusi izdarīja metienu pa vārtu stabu. Kanādas hokejistiem ar uzbrukumumu veidošanu neveicās tik raiti, bet trešdaļas galotnē Miks Indrašis neizmantoja labu iespēju dubultot pārsvaru, kad pārtvēra ripu. Otrajā trešdaļā Latvijas izlasei neizdevās realizēt divu vīru vairākumu, un arī turpinājuma netrūka

noteikumu pārkāpumu. Spēle nevienādos un nepilnos sastāvos rezultātu nemainīja, taču 32. minūtē Adams Fantili arī norībināja Latvijas izlases vārtu stabu. Četrās minūtes pēc tam Peitons Krebss iegāja Latvijas izlases zonā un piespēlēja Samuelam Bleisam, kušs trāpīja pa lēkājušu ripu un raidīja to tālajā augšējā vārtu stūrī. Neizšķirts saglabājās tikai 66 sekundes, kad Rūdolfs Balcers pārtvēra ripu neitrālajā zonā un steidza uzbrukumā. Viņš apspēlēja Makenziju Vīgeru un izpildīja precīzu metienu virs pretinieku vārtsarga kājsarga. Trešās trešdaļas ievadā Kanada ar lielas veiksmes palīdzību guva vārtus. Aiz vārtiem tā izcīnīja ripu, un Džeks Kvins to savāca savā rīcībā un izdarīja metienu no negatīva leņķa. Ripa trāpīja pa Šilova ķiveri, no kuras tā ielidoja vārtos. Ciņas turpinājuma 49. minūtē Milans Lučičs precīzi piespēlēja Adamam Fantili, kušs iegāja uzbrukumā zonā, apspēlēja Ralfu Freibergu un pārsēja Artūru Šilovu, pirmo reizi dodot Kanadas izlasei vadību. Latvijas hokejisti mēģināja vēlreiz atjaunot līdzsvaru uz rezultāta tablo, tomēr uzbrukumā neveidojās pietiekami bīstami. Skots Lotons galotnē no savas zonas ieraidīja ripu tukšos vārtos un panāca mača gala rezultātu. Kanadas izlase šajā pasaules čempionātā mēģinās izcīnīt savu 28. zelta medaļu pasaules čempionātos, savukārt Latvijas izlase cīnīsies par bronzas godalgām.

Vītoliņš: “Nenokārsim degunus, rīt būs mazā zelta spēle”

Latvijas hokeja izlase, neskatoties uz neveiksmi pasaules čempionāta pusfinālā, parādīja, ka ir pelnījusi būt labāko četriniekā, sarunā ar žurnālistiem secināja Latvijas valstsvienības galvenais treneris. Pirmo reizi vēsturē spēlējot pasaules čempionāta pusfinālā, sestdien Tampērē ar rezultātu 2:4 (1:0, 1:1, 0:3) zaudēja Kanādai un meistarsacīkstes noslēgs svētdien ar cīņu par bronzas medaļām. “Uzvaras tā nāca viena pēc otras, ka aizmirsti, kā tas ir zaudēt. Šodien cīnījamies no pirmās līdz pēdējai minūtei. Parādījam, ka ne par velti esam labāko četriniekā un, ka esam pelnījuši šeit būt ar savu spēli, tās izpratni,” pēc mača teica Vītoliņš. Pirmos Latvijas izlases vārtus pret Kanadu guva Dans Ločmelis, tiekot pie otrā precīzā metiena pasaules čempionātā. Treneris neslēpa, ka turnīra gaitā Ločmelim izdevies veiksmīgi pielāgoties pieaugušo hokejam. “Viņš arī šodien tik atbildīgā spēlē sevi parādīja pārliecinoši, un ne velti es viņu izlaidu kā sesto spēlētāju,” uzteica Vītoliņš. “Nenokārsim degunus... Esam pirmo reizi tik tālu. Zinām, ka spēle ir arī zaudējumi. Protams, līkās, ka jau ir tik tuvu, ka pasaka nebeigsies. Rīt būs mazā zelta spēle un turnīru vienmēr gribas pabeigt ar uzvaru,” teica treneris.

(Nobeigums 17. lpp.)

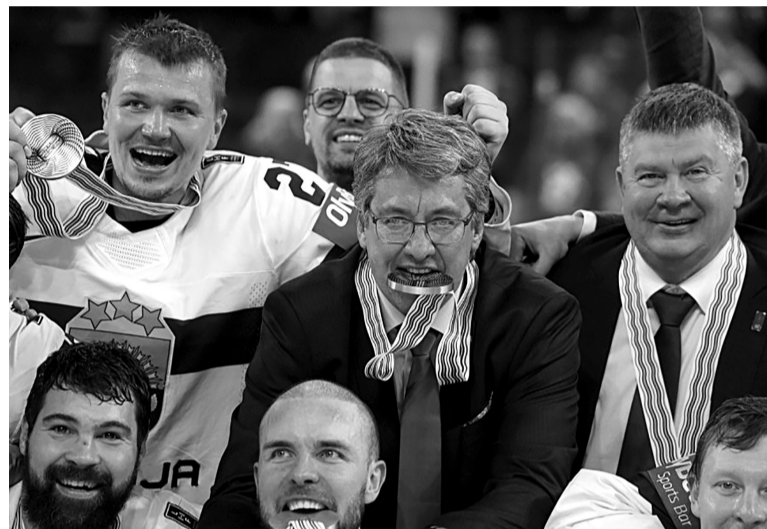
SPORTS

(Turpināts no 15. lpp.)

Vītoļiņš pirms pasaules čempionāta nosapņoju medaļas

Latvijas hokeja izlases galvenais treneris Harijs Vītoļiņš jau pirms pasaules čempionāta sapņi esot redzējis, ka viņa vadītā komanda izcīnīs medaļas, bet – tā kā ir ticējums, ka izstāstīti sapņi nepiepildoties, to paturējis pie sevis...

Latvijas hokeja izlase svētdien cīnījās par bronzas medaļām ar rezultātu 4:3 pagarinājumā pārspēja ASV valstsvienību, pirmo reizi tiekot pie pasaules čempionāta godalgām.

“Emocijas ‘sit pāri’. Es pat nespēju atrast īstos vārdus. Tas mums ir mazais zelts,” sarunā ar LTV pēc spēles teica Vītoļiņš. “Vienmēr ir patīkami jebkuru turnīru pabeigt ar uzvaru. Šī mums bija kā zelta medaļas spēle. Puiši izdarīja fantastisku darbu, cīnījās līdz galam. Mēs bijām iedzinējos, bet spējām atrast spēkus, pieņemt pareizos lēmumus pareizajos momentos.” Vītoļiņš ļoti priecājās par milzīgo līdzjutēju atbalstu, uzsverot, ka Latvijas izlase visu maču pavadīja vairākumā, “jo publika mūs tā atbalstīja.”

“Mēs redzējām, ka amerikāņiem rokas sāka trīcēt. Paldies šiem tūkstošiem, paldies tūkstošiem, kuŗi bija ‘Arēnā Rīga’. Bez jums nebūtu šīs uzvaras,” teica treneris. “Galvenais ir sapņot. Ticiet saviem sapņiem, jo tie piepildīsies!”

Kā tas notika

Izšķirošos vārtus 62. minūtē iemeta Kristiāns Rubīns. Pamatlaikā Latvijas izlases labā vārtus iemeta Roberts Bukarts, Jānis Jaks un Rubīns. ASV komandā divreiz vārtus guva Roko Grimaldi, bet reizi Artūru Šilovu pārspēja Mets Koronato. Pirmās minūtes amerikāņi izskatījās draudīgi, bet Latvijai pirmo spiedienu izdevās izturēt. Tur-

klāt jau astotajā minūtē tā izvirzījās vadībā, kad pašā tā izskaņā izdevās realizēt vairākumu – Richards Bukarts no nulles leņķa uz vārtu priekšu piespēlēja brālim Robertam, kuŗš, palicis nepieskatīts, iemeta ripu vārtu augšējā stūrī. Neizšķirta panākšanai amerikāņiem bija nepieciešamas nepilnas divas minūtes – Grimaldi zonā ieslidoja pēc nomainas, neviens viņu nepamanīja, izņemot partneri, kuŗš piespēlēja ripu, un uzbrucējs ar labu metienu guva pirmos ASV vārtus. Pirmajā trešdaļā netrūka rupjību no ASV izlases. Uz ģērbtuvēm bija jādodas Kārlim Čukstem, pret kuŗu pretinieks izpildīja asu spēka paņēmienu.

sardzības zonā. Pa visām 20 minūtēm latvieši izpildīja tikai trīs metienus, kamēr amerikāņi – desmit. Aizsardzībā Latvija spēlēja disciplinēti. Trešo periodu labāk iesāka amerikāņi, un viņu spiedienu 47. minūtē vainagojās panākumiem. Vārtu priekšā pirmais pie ripas bija Koronato, viņam to raidot praktiski tukšos vārtos. Pēc vārtu zaudējuma Latvija aktivizējās uzbrukumam. Labi vārtos spēlēja Keisijs Desmits, tomēr 55. minūtē viņam neizdevās notvert Rubīna spēcīgi mesto ripu no vairāku metru attāluma. Pamatlaikā uzvarētājs tā arī netika noskaidrots, kaut gan pēdējās sekundēs ar izgājieni uz vārtiem medaļas Latvijai varēja sarūpēt Rodrigo Ābols, taču viņa metienu atvairīja Desmits. Savukārt uzvaru pagarinājumā latvieši nodrošināja jau tā otrajā minūtē – Kaspars Daugaviņš pa labo malu slidoja uz vārtiem, izpildīja metienu, ko Desmits atsita, bet pirmais pie atlekušās ripas bija Rubīns, gūdam savus otros vārtus cīņā par bronzu.

CITI SPORTA NOTIKUMI

Latvijas volejbola izlases uzskā cīņās Eiropas līgās

Gan sieviešu, gan vīriešu izlases spēlēs Sudraba līgās. Dāmas jau pirmo spēli aizvādījušas, vīri sāks jūnijā.

Igaunijas sieviešu volejbola izlases treneris Alesandro Orefice pirms spēles ar Latviju jau paziņojis, ka viņa komandas mērķis ir uzvarēt Sudraba līgā. “Šonedēļ esam strādājuši pie tā, ko mums parādīja pārbaudes spēles ar Latviju. Esam centušies būt agresīvāki un mērķtiecīgāki. Mēs cenšamies iegūt uzvarošu mentalitāti un ticēt sev. Mūsu spēlētājiem ir prasmes un kvalitāte, ko viņās audzinu gan treniņos, gan spēlēs, tagad tas ir jāieliek mūsu sistēmā. Pārlicība noteikti ir viens no galvenajiem punktiem,” sacīja Orefice, un turpināja: “Latvijas sieviešu izlasei ir laba spēle aizsardzībā un tā

ir agresīva komanda, ar labu bloku, labu kustību laukumā. Viņas labi cīnās un nekad nepadodas, kā arī spēlē diezgan sistemātisku volejbolu. Neapšaubāmi, grūts pretinieks, bet, ja būsīm pārliecināti un sekosim savam plānam, tad varēsim gūt panākumus.”

Latvijas volejbolistes Sudraba līgās spēlēs četras setos zaudē Igaunijai

Latvijas sieviešu volejbola izlase sestdien Tartu Eiropas Sudraba līgās pirmajā spēlē ar rezultātu 1-3 (25:20, 21:25, 16:25, 21:25) zaudēja Igaunijai.

Latvijas izlases rindās rezultatīvākā ar 16 punktiem bija Paula Ņečiporuka un 15 punktus guva Marta Kamēlija Levinška, bet uzvarētājam 23 punktus guva Kertu Lāka. Latvijas izlase nedaudz ievalīka servju uzņemšanā (35%/37%), uzbrukuma efektivitātē (41%/44%) kā arī bija mazāk punktu blokā (5/12), bet guva vairāk punktu ar servēm – (9/7). Sudraba līgās sacensības Latvija sāka ar Paulu Ņečiporuku, Junoru Vageli, Martu Levinsku, Aniju Jurdžu, Annu Rītu un Elvitu Dolotovu, kā arī “libero” Elinu Zvaigzni un Sindiju Boži sastāvā. Latvijas izlases galvenais treneris Daniēle Kapriotti uzsvēra, ka Igaunijas valstsvienība radīja spiedienu ar ļoti labām servēm. “Visu laiku turpat vien rezultātā bijām, un mums ik setā bija vairākas iespējas gūt punktus, servējot pašiem. Sākot ar otro setu, pretinieces sāka servēt labāk, un mūsu spēles sistēmai tas radīja grūtības. Labi bija tas, ka mūsu komanda izdomāja, kā cīnīties, kad servju uzņemšana nebija perfekta.” Igaunijas sieviešu izlases galvenais treneris, Kapriotti

tautietis, Alesandro Orefice sacīja, ka ir apmierināts ar rezultātu, taču vēl ir nepieciešami uzlabojumi. “Esmu apmierināts ar uzvaru, saprotu trauslo sākmumu, jo tā bija vasaras pirmā tikšanās un zālē bija daudz skatītāju, un šajā ziņā bija sagaidāms, ka šis starts varētu notikt šādā veidā. Mēs joprojām gaidām, kad pretinieks kļūdsies, bet es vēlos, lai mēs būtu vēl agresīvāki. Trešdien jau ir jauns un spēcīgāks pretinieks, un jauna spēle, un mums ir iespēja kaut ko uzlabot.”

No Latvijas 17 kandidātu saraksta uz Igauniju nedevās savainojumu ārstējošā Kristīne Gabranova, kā arī Kristīne Leskinoviča un Vlada Pridatko (uz diagonālās spēlētājas vietu ir liela konkurence), kuras, iespējams, piedalīsies kādās no nākamajām Sudraba līgās spēlēm. Austrija kā finālčetrinieka turnīra rīkotāja jau ir nodrošinājusi vietu labāko vidū. Pārējās trīs komandas cīnīsies par atlikušo ceļazīmi uz finālčetrinieku Grācā, kura spēles paredzētas 24. un 25. jūnijā. Eiropas Sudraba līgās uzvarētājas iegūs tiesības nākamajā sezonā spēlēt spēcīgākajā Eiropas Zelta līgā.

Latvijas smailotājs Roberts Akmens sestdien Poznaņā izcīnīja uzvaru Pasaules kausa posma 200 metru distancē

Akmens bija ātrākais piektdien notikušajās priekšsacīkstēs un pārliecinoši uzvarēja arī sestdien notikušos pusfinālu, finišēdams 37,46 sekundēs.

A finālā latvietis finiša līniju šķērsoja pirmais 36,79 sekundēs, par 0,14 sekundēm pārspējot pasaules un Eiropas čempionātos vairākas godalgas izcīnījušo zviedru Peteru Menningu.

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
e-pasts: matiss@ska.lv
+371 28390346

Kopuzņēmums BALTINAMI piedāvā:

- PIRKT Jūsu daudzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
 - PIRKT Jūsu zemi un mežu platības vai to daļas Latvijā;
 - SAKĀRTOT īpašuma tiesības.
- Izskatīsim visus piedāvājumus

Andris Padegs, Anita Batarags: 201-788-5315 (NJ)

abatarags@optonline.net

Raimonds Mauliņš +371-29-614-612 (LV)

raimondsmaulins@gmail.com

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports, gaisa kravas**. Arī kārtojām palīdzības sūtījumus **uz Ukrainu** (caur Latviju).

• **Paku un grāmatu sūtījumi ir izgājuši un ir ceļā uz Latviju!**

Ir mums regulāri jūras un gaisa sūtījumi no NJ uz Rīgu! → Piesakaties mūsu paku epastiem!

Zvaniet: 1-888-LATVIAN • Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

KĀRLIS
STREIPS

Demagoģija Brīvības pieminekļa pakājē

Sestdien, 27. maijā, kamēr liela daļa Latvijas tautas skatījās hokeja spēli starp Latviju un Kanadu šī gada Pasaules hokeja čempionātā, pie Brīvības pieminekļa Rīgā pulcējās grupa ļaužu, kuŗu demagoģija lija pāri malām un sita pat ļoti augstu vilni. Zinot, kas bija galvenie procesa bīdītāji, nav nekāda pārsteiguma. Jau pirms pasākuma netālu no pieminekļa stāvēja grupiņa cilvēku ar partijas “Tautas varas spēks” atribūtiķu. Šī partija pērn 14. Saeimas priekšvēlēšanu laikā izplatīja programmu, kas sākās ar vārdiem “Latvija atrodas uz politiskās, ekonomiskās un demografiskās katastrofas robežas. Tas draud mūsu tautai ar izmiršanu!” Šis pārdomas pērn 1. oktobrī piesaistīja atbalstu no 10 350 vēlētājiem. Tas ir mazliet vairāk par 900 tūkstošiem jeb 1,13%, kas bija krietni zem barjēras, kas jāsasniedz, lai tiktu pie mandātiem, bet arīdžan bija zem 2%, kas ir līmenis, virs kuŗa attiecīgajai partijai vai apvienībai nodrošināts valsts finansējums nākamo četru gadu garumā.

Procesā pie Brīvības pieminekļa arī piedalījās cilvēki no divām partijām, kuŗām pērn izdevās pārrāpties pāri piecu procentu barjerai. Partiju “Latvija

pirmajā vietā” pārstāvēja tās līderis Ainārs Šlesers, partiju “Stabilitātei!” – tās līderis Aleksejs Rosļikovs. Viņš klātesošos uzrunāja svešvalodā, kas attiecīgajai partijai ir raksturīgi. Tā Saeimā iekļuva divu galveno iemeslu dēļ. Pirmkārt, tā ir salīdzinoši jauneklīga partija un prata izmantot sociālos tīklus uzmanības piesaistīšanai priekšvēlēšanu laikā. Otrkārt, tā piesaistīja vēlētājus galvenokārt Latgalē, kuŗiem, iespējams, bija apnikuši veterāni Kremļa interešu pārstāvēšanā – *Saskaņa sociāldemokrātiskā partija*. Latgalē “Stabilitātei!” saņēma 18,56% balsu, kas tikai mazliet atpalika no 18,97%, ko *Jaunā Vienotība* ieguva valsts līmenī. Kā rakstīju toreiz, ja Latgales vēlētāji būtu bijuši vienīgi, tad pašreizējā Saeima un valdība mūsu valsts seju būtu pagriezušas tik ļoti Kremļa fāšista virzienā, ka būtu jautājums par Latvijas Republikas tālāku pastāvēšanu. Laimīgā kārtā tas tā nenotika. Taču kopš 14. Saeima sāka darbu, “Stabilitātei!” ir konsekventi iestājusies pret valsts interesēm. Šogad 23. februārī, kad Saeima pieņēma deklarāciju sakarā ar Krievijas genocīda sākuma Ukrainā pirmo gadadienu, sēdē bija pierēģistrējušies deviņi no

partijas 11 deputātiem, tajā skaitā Rosļikovs, bet tie visi balsojumu boikotēja. Savukārt 5. aprīlī, kad pēdējā lasījumā izskatīts likums par Valsts aizsardzības dienesta veidošanu, visi 11 “Stabilitātei!” deputāti balsoja pret. Pareizāk sakot, 10 “Stabilitātei!” deputāti un pašreizējās Saeimas pirmā un vienīgā pie frakcijām nepiederošā deputāte Glorija Grevcova, kuŗa priekšvēlēšanu laikā sameļojās par savu biografiju un pēc Latvijas Okupācijas muzeja apmeklēšanas paziņoja, ka tur redzētais esot propaganda.

Dievs ar “Stabilitātei!” Šlesers no “Latvija pirmajā vietā” klātesošos uzrunāja valsts valodā, bet ar pamatīgu demagoģijas piesprīci: nepieciešams nevis šķēlt, bet gan vienot dažādu tautību iedzīvotājus Latvijā. Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam jāatkāpjas, vai arī Šlesers un viņa cilvēki sāks vākt parakstus par Saeimas atļaišanu. Politikā vajadzīgi cilvēki, kuŗi atbalsta “dabisko ģimeni,” plūs vēl pašreizējā politikā kārtā nesot neviena, kuŗš saprot ekonomiskās attīstības vajadzības. Plūs vēl Ainārs Šlesers paziņoja, ka sabiedriskie mediji Latvijā esot savvērejušies neatspoģuļot “patiesos” notikumus valstī.

“Latvija pirmajā vietā” Šleseram ir sestais vai septītais politiskā biznesa projekts, kādā viņš bijis iesaistīts. Politikā viņš ieņāca ar “Jauno partiju” 7. Saeimas vēlēšanās. Kādu laiku Šlesers bija ekonomikas ministrs, līdz ministru prezidents Vilis Krištopans viņu palūdza aiziet. Sekoja posms ministru prezidenta biedra amatā, līdz ministru prezidents Einars Repše viņu palūdza aiziet. Sekoja ilgāks laika posms satiksmes ministra amatā, kur, cita starpā, Šlesers kļuva pazīstams ar faktu, ka augstā ministrijai pakļautas iestādes amatā viņš iecēla sava šofera dēlu. No amata nācās atkāpties pēc tā dēvētā Jūrmalgeitas skandala, kur vienam Jūrmalas domes deputātam tika iedots kukulis, lai viņš balsotu par to un ne citu kandidātu domes priekšsēdētāja amatam. Vēlāk atklātībā nāca ieraksts no telefonarunas, kuŗā Šlesers un kādreizējais premjers Andris Šķēle pārrunāja situāciju Jūrmalā. Šlesers bijis aktīvs dalībnieks tā dēvētajās “oligarchu sarunās,” kuŗas vēlāk nopublicēja žurnāls “Ir.” Uz ārkārtas, 11. vēlēšanām šis cilvēks izveidoja atkal jaunu partiju, bet tā mandātus neieguva. Tāpat arī 12. un 13. vēlēšanās. 13. Saeimas laikā sākās pandēmija, un Šlesers

bija viens no skaļākajiem demagoģiem attiecībā uz vakcināšanu, masku nēsāšanu, mājāsēdi un visu pārējo. Un šādā statusā pērn rudenī viņš un “Latvija pirmajā vietā” tika pie deviņiem mandātiem! Kopā ar politikas dinozauru Šleseru ievēlēts otrs – Vilis Krištopans. Ievēlēti arī viņu dēli. Šlesera partijā patvērumu arī atrada viena no 13. Saeimas lielākajām pļāpām Linda Liepiņa. Arī “Latvija pirmajā vietā” deputāti balsojumu par Valsts aizsardzības dienestu boikotēja.

Šlesera apģalvojums par sabiedriskajiem medijiem pa tiešo nāk no pasaules demagoģu “rokasgrāmatas”. Tāpat dara aprakoti politiķi Amerikā un citur – “lielie” mediji, lūk, mūs nesaprot, un tāpēc tie ir savvērejušies un principā ignorējami. Klausieties mūsos, nevis viņos!

Taču nobeigumā gan gribu teikt, ka solījums par parakstu vākšanu Saeimas atļaišanai Šleseram un Rosļikovam var izrādīties koks ar diviem galiem. Attiecīgo parakstu skaitu savākt, pirmkārt, nav vienkārši, bet, otrkārt – arī tad, ja izdotos, vai abi kungi domā, ka vēlētāji ārkārtas vēlēšanās viņus par to apbalvotu?! Varbūt der atcerēties 11. Saeimas vēlēšanas?

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

Redakcija lūdz lasītājus sazināties ar sarīkojumu un dievkalpojumu rīkotājiem, precējot, vai paredzētie sarīkojumi notiks vai arī tie ir atcelti!

PRIEDAINĒ, NJ

Priedaines Jāņu sarīkojums plānots 17. jūnijā. Uzvelc savu tautastērpu un nāc ieskandināt vasaras Saulgriežus 17. jūnijā 18:30 kopā ar Artu Jēkabsoni, Jumalīti, Jumi, Mazo Jumi, Ņujorkas forā un Ņudzersijas latviešu pamatskolas pārstāvjiem, Ņudzersijas biedrības teātra kopu kā arī ar Priedaines saimi. Sadržiedāšanās pie ugunsкура, balle, varēs gardi paēst un atspirdzināties bārā. Ierašanās no 16:30.

Ieejas maksa – \$45, biedriem – \$30, 15.-18.gadi – \$20, telts vietas – \$30. Ja vēlies andelēties, sazinies ar Sarmīti 732-610-8227.

FLORIDA – ST.PETERSBURG

LĪGO SVĒTKI sestdien, 17. jūnijā plkst. 5:00 pēcpusdienā (5010 Point Brittany Drive S, St. Petersburg FL). Sirsnīgi aicinām uz biedrības Jāņu ieligošanu! Līgosim kopā ar grupu “Atkal kopā”!

Dziedāsim, dejosim, iesim rotaļās, vērtēsim skaistākos ziedu vainagus un latviskākos tērpus! Lūdzam līdzī ņemt “groziņu”, gatavu servēšanai, ka arī savu iecienīto dzērienu.

Biedrība cienās ar Jāņu sieru, pirādziņiem un alu. Dalības maksa \$30, maksājot iepriekš; \$40 pie ieejas pirms sarīkojuma. Bērniem līdz 18 gadiem ieeja bez maksas. Lūgums pieteikties pie Daces līdz 14. jūnijam, zvanot 917-755-1391. Samaksu veikt <https://paypal.me/LVbiedribaFL> vai nosūtīt čeku Dacei Nebarei 5220 Brittany Drive S, # 1410, St. Petersburg, FL 33715 (kā saņēmeju norādot “Latvian Association of St. Petersburg Inc”).

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave. N. E. Seattle, WA 98125). Mājas lapa: www.seattlatlviancenter.com. 3. jūnijā Tautasdeju kopas

“Trejdeksnītis” pavasara koncerts plkst. 18:00 Sietlas latviešu centrā.

SAGINAVA TERVETE

2023. gada Tērvetes sarīkojumu kalendārs, atrodami www.tervete.org.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr: (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com.

dze@gmail.com, tālr.: 617-232-5994 Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.: (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; e-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Cianas_draudze 2550-4389-7965-234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. biroja: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, e-pasts: puidza@yahoo.com.

(Turpinājums 19. lpp.)

DIEVKALPOJUMI

(Turpināts no 18. lpp.)

Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.: (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. 1-773-818 6965 St.Peters.lati-
an.church@gmail.com, inese42@outlook.com Inese Stokes priekšniece. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Pēc dievk. kafijas galds.

Čikāgas latv. baptistu dr.: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Olgerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr.: (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc dievk. sadraudzība.

Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Seko sadraudzības stunda.

Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.: Shepherd of the Coast Luth. Church (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc dievk. visi lūgti pie kafijas galdā!

Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 Riverside Dr., Los Angeles CA 90039). **18. jūnijā** plkst. 11:00 no rīta Aizvesto piemiņas dievkalpojums ar dievgaldu. Jūlijā dievkalpojumu nebūs.

Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.: Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766). MA 02766). **Dievkalpojumi ar dievgaldu divreiz mēnesī 2:30 pēcpusdienā ar viesu mācītāju Igors Safins.** Lūdzu, zvaniem draudzes sekretārei Zigrīdai Kručkovai par datumu, tālr.: 617-323-0615.

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Gija Galiņa. **4. jūnijā** Dievkalpojums plkst. 11:00. **11. jūnijā** Dievkalpojums – seko skolas izlaidums plkst. 11:00. **18. jūnijā** Ekumēniskais dievkalpojums – Tautas sēru diena plkst. 11:00. **25. jūnijā** Dievkalpojums ar dievgaldu plkst. 11:00. **2. jūlijā** Dievkalpojuma nebūs – ASV neatkarības dienas nogale plkst. 11:00.

Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.: Faith Lutheran Church. (2740 Fuller Ave NE, Grand Rapids MI 49505.) Tālr.: 616-361-6003.) Māc. Aija Graham. Dr. pr. Ivars Petrovskis, tālr.: 616-975-2705. **Dievk. notiek divreiz mēnesī 2:00 pēcpusdienā.** Par datumu, lūdzu, sazināties ar dr. pr. Ivaru. Pēc dievk. kafijas galds.

Grandrapīdu latv. katoļu dr.: Our Lady of Anglona (504 Grand Ave NE Grand Rapids MI 49503) Grand Rapids Association Nama – Māc. Mark Mitchell Priekšnieks Bronislavs Viscocickis – tālr.: 616-540-1322. **Dievk. notiek katru svētdienu 10:00** – seko kafijas galds.

Kalamazū latv. ev. lut. apv. dr.: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49006). Māc. Aija Graham. Latviešu ev. lut. apvienotā draudze notur klātienē dievkalpojumus **katru svētdienu, plkst. 10:00.** Pieejami arī sprediķu ieraksti draudzes YouTube kanālā (meklēšanas atslēgas vārds "Latviešu apvienotā draudze Kalamazū").

Klīvlāndes apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107) Draudzes **dievk. notiek svētdienās 11:00.** Bībeles stundas notiek 10:00 katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā. Baptistu dr.: Bethel Baptist Church (2706 Noble Rd, Cleveland 44121) Dievk. notiek svētdienās 14:30.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.: (3300 C St, Lincoln NE 68510). Dievkalpojumi ar viesu mācītājiem latviešu un angļu valodā plkst. 10:00. Par datumu sazināties ar draudzes pr. Kārli Indriksonu, tālr.: 402-730-3427, e-pasts: kindriks@aol.com. Pensionāru saiets katra mēneša otrajā ceturtdienā plkst. 11:00 sabiedriskajās telpās.

Latvian Hall (Latviešu ev. lut. sabiedriskās telpās, 33rd & Mohawk iela, Baznīca, 33rd & C iela, Linkolnā. kunora@windstream.net.

Mančesteras latv. ev. lut. dr.: (dievk. Notiek Holy Transfiguration Romanian Orth. Church, 2 Winter St., Manchester, CT 06040). Dr. pr. Astra Vilinskis, tālr. 413-568-9062. **10. jūnijā**, plkst. 11:00 Vasarsvētki un tautas sēru dienas atcere ar dievgaldu. Viesmāc. Igors Safins. Sekos kafijas stunda. **8. jūlijā**, plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu. Viesmāc. Igors Safins. Sekos kafijas stunda.

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.: (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Māc. Jānis Ginters tālr.: 260-797-5695 Draudzes priekšnieks: Andrejs Junge tālr.: 414-416-6157 Dievk. notiek svētdienās 10:00.

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.: (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). Mineapoles St. Paulas latviešu evanģēliski luteriskās draudzes video dievkalpojumi notiek katru nedēļu, tos var skatīties mndraudze.org

Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.: Trinity Latvian Church (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org pr. Jānis Mateus tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org.

Ņūbransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.: (Latvian Lutheran Church, P.O. Box. 1008, Maplewood, NJ 07040). Dievkalpojumi notiek NJ Latviešu biedrības namā Priedaine, (1017 State Route 33, Freehold, NJ 07728), māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com. Ņūbransvikas – Leikvudas latviešu ev. lut. **4. jūnijā** 11:00 Dievkalpojums ar dievgaldu. **25. jūnijā** 11:00 Dievkalpojums.

Dievkalpojumi notiek kapelā, NJ Latviešu biedrības namā "Priedaine", (1017 State Route 33,

Freehold, NJ 07728).

Ņujorkas latv. ev. lut. dr.: Jonkeru bazn., 254 Valentine Ln, Yonkers NY.

Salas bazn., 4 Riga Ln, Melville NY.

St. Andrew bazn., 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ.

Brāļu kapi, 414 Bloomer Rd, Tannersville NY St. John's bazn., 81 Chistopher St, New York.

Sestdien, **3. jūnijā**, Priedainē, (1017 state Route 33, Freehold NJ) 11:00; Ņudžersijas latviešu skolas 50. izlaidums, māc. Saivars. **4. jūnijā, Trīsvienības svētki** Jonkeru baznīcā 10:30, māc. Saivars; Salas baznīcā 10:30, māc. Saliņš. **11. jūnijā, Tautas sēru diena** Jonkeru baznīcā 10:30, māc. Saivars; Salas baznīcā 10:30, māc. Saliņš; Parsippany St. Andrew baznīcā, 13:30, māc. Saivars. **18. jūnijā** Jonkeru baznīcā 10:30, māc. Saivars, seko Bībeles stundas grupas izbraukums uz restorānu. **25. jūnijā** nav dievkalpojuma Ņujorkas draudzē.

Ročesteras ev. lut. Krusta dr.: Atonement Lutheran Church (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14618).

Saginavas latv. ev. lut. dr.: (128 N Elm Str, Saginava, MI 48602). Mācītāja Biruta Puiķe-Wilson, mob. (269) 2675-330. Kontaktpersona Mary Beth Dzirnīs, mob. (989)781-1163. E-pasts: dzirnīs@chartermi.net. **Dievkalpojumi vienreiz mē-**

nesī, 1:00 pēcpusdienā, seko kafijas galds ar groziņiem.

Sandiego latv. ev. lut. dr.: Ascension Lutheran Church (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīns, tālr.: 1-619-630-8143, e-pasts: janislegzdins@hotmail.com.: Dievkalpojumi notiks iekšienē un jānēsā sejas maskas.

Sentluisas latv. ev. lut. dr.: Christ Lutheran bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudiņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, kalninsirene@gmail.com.

Sietlas. lut. dr.: (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125). Dievkalpojumi notiek plkst. 10:30. Draudzes priekšnieks Jānis Šulcs, tālr.: 206-406-5226, e-pasts: prieksnieks@seattlelatvianchurch.org. Baznīcas mājas lapa: www.seattlelatvianchurch.org. Dievkalpojumi notiek plkst. 10:30. Draudzes priekšnieks Jānis Šulcs, tālr.: 206-406-5226,

Skenektedijas latv. ev. lut. dr.: Trinity Lutheran Church (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart).

St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.: Draudzes mācītājs Aivars Pelds, T: 515-991-4640, epasts: aivars@pelds.com. Visi dievkalpojumi notiek Faith Lutheran baznīcā (2601 49th Street North, St. Petersburg, FL 33710). Dievkalpojumu laiks 2:00 pēcpusdienā. **11. jūnijā** "Aizvesto pie-

miņas" dievkalpojums

Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznica@bellnet.ca. E-pasts: grietins@gmail.com. Priekšnieks: Kārlis Vasarājs, pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom. pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309.

Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.: (400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850 – 3121). Tālrunis: 301-251-4151, epasts: dcdraudze@gmail.com, www.dcdraudze.org. Prāveste Anita Vārsberga Pāža (tālr.: 301-302-3270). Draudzes priekšniece Dace Zalmane.

Katru svētdienu 11:00 dievkalpojums – klātienē & tiešsaistē (ZOOM). Katru trešdienu 10:00 Rīta svētbrīdis (ZOOM). ZOOM pieslēgšanās norādes ir atrodamas draudzes mājas lapā www.dcdraudze.org.

Lūgums turpmāk SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas sūtīt Inesei Zaķis uz e-pastu rigaven@aol.com līdz piektdienai vai tieši uz redakciju Rīgā, uz e-pastu: redakcija@laiks.us ne vēlāk kā PIRMDIENĀS

Mūža miegā iemidzis

HARIJS JĒKABS SAUKANTS

Dzimis 1925. gada 28. martā Priekulē, Latvijā, miris 2023. gada 18. martā Olimpijā, Vašingtona pavalstī, ASV

Ar manu sirdi dabā saskan viss:
Es sajūtu, ka puķes aug un zied,
Un dziesmu sadzirdu, ko zeme dzied...

Edvarts Virza

Sēro
INESE, AIVARS UN MĀRA AR ĢIMENĒM

Mūžībā aizgājis

ULDIS JĒKABS BRIEDIS

Dzimis 1933. gada 26. martā Rīgā, Latvijā, miris 2023. gada 3. martā Northbrukā, IL

Kad mana dvēse šķirsies
No dziesmu lejas šīs,
Tā mīlestības dziesmu
Sev līdzī aiznesīs.

Mīlestībā piemin
SIEVA IEVA
DĒLS ALNIS AR LISU UN EMMU
MEITA INGA AR ROBERTU, TIJU UN MATISSU

SPORTS

Līdzjutēju pūli pie Brīvības pieminekļa sagaida Latvijas hokeja izlasi

// FOTO: F64

Pirmdien, 29. jūnijā, desmitiem tūkstoši cilvēku pie Brīvības pieminekļa Rīgā sagaidīja Latvijas hokeja izlasi, kas aizvadītajā pasaules čempionātā izcīnīja bronzas medaļas. Teritorija ap pieminekli bija cilvēku pārpildīta, tāpat cilvēku pārpildītas bija apkārtnes ielas un tuvējie laukumi, bet hokeja fani turpināja plūst pieminekļa virzienā. Ne pie pieminekļa, ne kanālmalā vietas vairs nebija, tāpēc cilvēki pulcējās apkārtnes ielās. Cilvēku plūsma bija paralizējusi satiksmi Brīvības laukuma apkārtnes ielās, jau sākot no Centrālās stacijas, Vērmanes dārza un citos virzienos. Arī sabiedriskais transports bija cilvēku pārpildīts. Klātesošos uzrunāja Rīgas mērs Mārtiņš

Stakis, bet Saeimas priekšsēdētājs Edvards Smiltēns (AS) atgādināja, ka šodien piešķirta brīvdiena, lai visi atcerētos šo notikumu.

Sanākušajiem un visiem pārjiem līdzjutējiem pateicās Lat-

vijas Hokeja federācijas prezidents Aigars Kalvītis, galvenais treneris Harijs Vitoliņš, komandas kapteinis Kaspars Daugaviņš, treneris un leģendārais vārtsargs Artūrs Irbe un šī pasaules čempionāta vērtīgākais spēlētājs Artūrs Šilovs.

Edgars Šilovs atzīts par pasaules čempionāta vērtīgāko spēlētāju

Latvijas hokeja izlases vārtsargs Artūrs Šilovs atzīts par 2023. gada pasaules čempionāta vērtīgāko spēlētāju un labāko vārtsargu, svētdien paziņoja meistarsacīkšu rīkotāji. Šilovs

Artūrs Šilovs // FOTO: EPA/Scanpix

pedalijās visās desmit pasaules čempionāta spēlēs, tikai pirmo maču neaizvadot pilnībā. 22 gadus vecais vārtsargs palīdzēja Latvijas izlasei izcīnīt septiņas uzvaras, atvairīja 92,14% metienu un ielaida vidēji 2,2 ripas. Šilovs iekļauts arī turnīra simboliskajā komandā, kuru veidoja mediji. Tajā iekļauti arī aizsargi Makenzijs Vigers (Kanāda) un Morics Zaiders (Vācija), kā arī uzbrucēji Jons Peterka (Vācija), Roko Grimaldi (ASV) un Dominiks Kubaliks (Čehija). Turnīra direktorāta vērtējumā labākie savās pozīcijās bija Šilovs, Vigers un Peterka. Latvijai tā ir pirmā godalga pasaules meistarsacīkstēs.

Žurnālists: "Divas nedēļas Tamperē bija kā baznīcā,

kamēr ieradās latviešu karnevāls"

"No turnīra rīkotāju skatu punkta, ir bēdīgi, ka hokeja kaislības "Nokia" arēnā uzvirvoja pēc tam, kad Somija jau bija izstājies no turnīra. Latvieši parādīja, kādu karnevālu iespējams sarīkot," sestdien, 27. maijā, rakstīja "Helsingin Sanomat" žurnālists Miko Ginters (Mikko Gynther).

"Pirmo pusfinālu starp Latviju un Kanādu apmeklēja 8669 skatītāji. Dievkalpojums beidzās un ripas svētki sākās. Tāda bija situācija sestdien Tamperē.

Divas nedēļas atmosfēra "Nokia" arēnā bija kā baznīcā – pasaulēstūkstošiem latviešu, kuri ieradās atbalstīt savu hokejistu vēsturisko panākumu. Latviešu kliedzienu vētrā mati cēlās stāvus. Tāds ir pasaules čempionāts savās labākajās izpausmēs.

APGĀDS "LAIKA GRĀMATA" PIEDĀVĀ

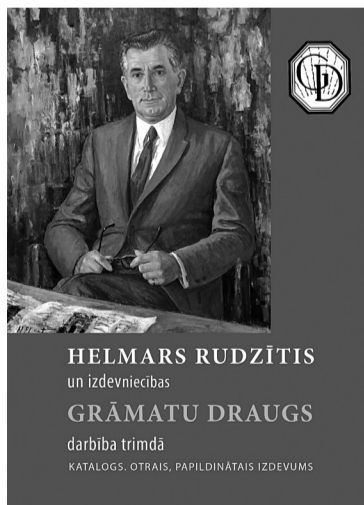
Esat nolēmis izdot savu atmiņu grāmatu, dzejoļu krājumu, romānu? Laipni lūgti mūsu apgādā!

Redakcijā strādā profesionāli redaktori un mākslinieki, sadarbojamies ar tulkotājiem un Latvijas labākajām spiestuvēm. Nodrošināsim arī Jūsu grāmatas tirdzniecību un reklāmu, ja to vēlēšities. Draudzīgas cenas par augstu kvalitāti. Apgāds ir saņēmis sešas "Zelta ābeles" balvas par Latvijas gada skaistāko grāmatu. **Istenosim Jūsu radošās ieceres kopā!**

Šobrīd "redakcijas portfeli" klajā laišanai tiek gatavoti šādi darbi:

- *Rūta Rudzīte. "Burtu meistars"* – krāsaina, ilustrēta grāmata bērniem latviešu un angļu valodā. Nāks klajā šovasar.
- *Ojārs Celle. Atklātas vēstules* – Māras Celles sakopotās Ojāra vēstules no Rīgas. Nāks klajā šovasar.
- *Lāsma Gaitniece. "Kāda laimīga sagādīšanās"* – grāmata par izcilo latviešu kontrtenoru Sergeju Jēgeru. Nāks klajā septembrī – oktobrī.
- *Jānis Zālītis. "Pasaule uz spārna jeb grāmatu draugs Helmars Rudzītis"*. Nāks klajā 2024. gada sākumā.
- Top arī **Laika Mākslas kalendārs 2024**. Šoreiz, protams, par lielajiem Dziesmu svētkiem.

Jaunums!

Katalogs "Helmars Rudzītis un izdevniecības "Grāmatu Draugs" darbība trimdā"

USD 25,-

"Laika grāmatas" izdevumus

Amerikā varat iegādāties, sūtot čeku
Inesei Zaķis, adrese: 6051 A SUN BLVD #604,
ST. PETERSBURG, FLORIDA 33715, USA

Visvairāk pirtās grāmatas šomēnes

- Zenta Liepa. "Dainu Latvija zied" USD 45,-
- Helmars Rudzītis. "The Adventures of my Life" USD 35,-
- Jānis Zilgalvis. "Laiks ceļot" 3. daļa USD 35,-
- Baiba Bičole. "Balts ūdensputnis/ White Waterbird" USD 40,-
- Ģirts Salmgriezis. "Briseles pastkartes" USD 45,-

Ierobežotā skaitā vēl pieejamas

- Gundega Zikmane. "Gleznošana brīvā dabā" USD 35,-
- Alberts Legzdīns. "Čikāgas pieciņu brīnišķīgie piedzīvojumi" USD 25,-
- Māra Cella. "Mežaparka meitene uzaug Amerikā" USD 25,-

Priecīgu lasīšanu!